

Dziennik Urzędowy L 163

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

24 czerwca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 587/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 866/2004 w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu nr 10 do Aktu Przystąpienia w zakresie przepisów dotyczących towarów, usług i osób przekraczających zieloną linię na Cyprze 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 588/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 590/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw oraz ustanawiające odstępstwa od tego rozporządzenia 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 591/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2007 dotyczące otwarcia przetargu stałego na odsprzedaż na rynku wspólnotowym zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich 28

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/475/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu 29

Komisja

2008/476/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2008/185/WE w celu włączenia francuskich departamentów Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord do wykazu regionów wolnych od choroby Aujeszky'ego (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2387) ⁽¹⁾..... 34

2008/477/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz na potrzeby ziemskich systemów zapewniających usługi łączności elektro-
nicznej we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2625) ⁽¹⁾..... 37

2008/478/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 1999/217/WE odnośnie do rejestru substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2336) ⁽¹⁾..... 42

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne stanowisko Rady 2008/479/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu 43
- ★ Wspólne działanie Rady 2008/480/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2005/190/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX 50
- ★ Wspólne działanie Rady 2008/481/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające wspólne działanie 2008/131/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie 51
- ★ Decyzja Rady 2008/482/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2008/134/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2008/269/WE z dnia 19 marca 2008 r. zmieniającej decyzję 2001/618/WE w celu włączenia francuskich departamentów Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord do wykazu regionów wolnych od choroby Aujeszky'ego (Dz.U. L 85 z 27.3.2008) 53
- ★ Sprostowanie do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 37 z 13.2.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 31, s. 127) 54

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 587/2008

z dnia 16 czerwca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 866/2004 w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu nr 10 do Aktu Przystąpienia w zakresie przepisów dotyczących towarów, usług i osób przekraczających zieloną linię na Cyprze

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie Cypru do Aktu Przystąpienia z 2003 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając Protokół nr 3 w sprawie stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze do Aktu Przystąpienia z 2003 r. ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 866/2004 ⁽³⁾ określa specjalne zasady dotyczące towarów, usług i osób przekraczających linię dzielącą obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, od obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę.
- (2) Doświadczenie zdobyte od momentu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 866/2004 zawierającego poprzednią zmianę wskazuje na potrzebę wzmocnienia wymiany handlowej i stosunków gospodarczych pomiędzy obiema częściami wyspy.
- (3) W tym celu należy co do zasady znieść cła na produkty rolne pochodzące z obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli. Aby stało się to możliwe, powinno się wzmocnić klauzulę ochronną rozporządzenia (WE) nr 866/2004.

(4) Należy uregulować zagadnienie czasowego wprowadzenia towarów pochodzących z obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę, aby w ten sposób zachęcać przedsiębiorstwa z siedzibą na obszarach Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, do świadczenia usług po drugiej stronie linii oddzielającej te obszary od obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę, oraz ułatwić uczestnictwo wspomnianych przedsiębiorstw w targach lub podobnych imprezach odbywających się na obszarach Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę. Ponadto powinno się zezwolić na przekraczanie linii oddzielającej oba wspomniane obszary Republiki Cypryjskiej przez towary, które mają zostać poddane naprawom na obszarach Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę.

(5) Powinno być to powiązane z obowiązkiem przedstawienia wiarygodnych dowodów na potwierdzenie faktu, że wprowadzenie towarów ma charakter czasowy. Organy celne Republiki Cypryjskiej lub organy wschodniej strefy suwerennej mogą zażądać gwarancji obejmującej wszelkie ewentualne długie celne lub podatkowe, w sytuacji gdy niektóre towary wprowadzone tymczasowo nie powróciłyby na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli.

(6) Należy doprecyzować, że w przypadku osób przekraczających linię dzielącą obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli od obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę, udających się na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę, ich rzeczy osobiste uznaje się za zgłoszone do tymczasowego wprowadzenia. To samo powinno mieć zastosowanie do środków transportu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 955.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 940.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, s. 128. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1283/2005 (Dz.U. L 203 z 4.8.2005, s. 8).

- (7) Aby wspomóc rozwój gospodarczy obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, powinno się znacznie zwiększyć całkowitą wartość towarów znajdujących się w bagażu osobistym osób przekraczających linię oddzielającą obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, udających się na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd ten sprawuje efektywną kontrolę.
- (8) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 866/2004 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 866/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Towary, o których mowa w ust. 1, nie podlegają zgłoszeniu celnemu. Nie podlegają one również cłom ani opłatom o skutku równoważnym. W celu zapewnienia efektywnych kontroli rejestruje się ilości przekraczające linię.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Czasowe wprowadzenie towarów

1. Następujące towary, z wyjątkiem towarów podlegających wymogom weterynaryjnym i fitosanitarnym, mogą być tymczasowo wprowadzane z obszarów Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę:

- a) rzeczy osobiste osób przekraczających linię, których posiadanie jest uzasadnione w podróży oraz towary przeznaczone do celów sportowych;
- b) środki transportu;
- c) wyposażenie zawodowe;

- d) towary przeznaczone do naprawy;
- e) towary przeznaczone do wystawienia bądź wykorzystania w publicznej imprezie.

2. Towary, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na okres do sześciu miesięcy.

3. Towary, o których mowa w ust. 1, nie muszą spełniać warunków ustanowionych w art. 4 ust. 1.

4. Jeżeli towary, o których mowa w ust. 1, nie wróciły po upływie okresu tymczasowego wprowadzenia określonego w ust. 2 na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, towary te podlegają konfiskacie przez organy celne Republiki Cypryjskiej.

5. Artykuły 229, 232, 579 i 581 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*) stosuje się odpowiednio w przypadku tymczasowego wprowadzenia towarów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

W przypadku tymczasowego wprowadzenia towarów, o których mowa w ust. 1 lit. c), d) i e) niniejszego artykułu, stosuje się następującą procedurę:

- a) towarom towarzyszy oświadczenie osoby dokonującej ich wprowadzenia, w którym określono cel tymczasowego wprowadzenia, oraz, w razie potrzeby, dodatkowa dokumentacja stanowiąca wiarygodny dowód faktu, że towary zaliczają się do jednej z kategorii określonych w ust. 1 lit. c), d) i e) niniejszego artykułu;
- b) organy celne Republiki Cypryjskiej lub organy wschodniej strefy suwerennej rejestrują towary w chwili, kiedy przybywają one na obszary Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę lub do wschodniej strefy suwerennej i kiedy opuszczają te tereny;
- c) organy celne Republiki Cypryjskiej lub organy wschodniej strefy suwerennej mogą uzależnić tymczasowe wprowadzenie towarów od złożenia gwarancji mającej na celu zapewnienie zapłaty wszystkich ewentualnych długów celnych lub podatkowych, które mogą powstać w związku z tymi towarami.

6. Komisja może ustanowić szczegółowe zasady zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 12.

(*) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 6).”;

3) artykuł 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Nie stosuje się dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim (*) oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (**), jednak towary znajdujące się w bagażu osobistym osób przekraczających linię są zwolnione z podatku obrotowego oraz podatku akcyzowego, a także z innych należności, pod warunkiem że nie mają one charakteru handlowego i ich całkowita wartość nie przekracza 260 EUR na osobę.

2. Limity ilościowe zwolnione z podatku obrotowego oraz podatku akcyzowego, a także z innych należności ustala się na 40 papierosów i 1 litr napojów spirytusowych do osobistej konsumpcji.

(*) Dz.U. L 133 z 4.6.1969, s. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/74/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 6).

(**) Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 274/2008 (Dz.U. L 85 z 27.3.2008, s. 1).”;

4) artykuł 11 ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku innych stanów nadzwyczajnych, w szczególności spowodowanych nieprawidłowościami, zakłóceniami handlu lub oszustwem, lub w sytuacji gdy inne wyjątkowe okoliczności wymagają natychmiastowego działania, Komisja może, po konsultacji z rządem Republiki Cypryjskiej, zastosować niezwłocznie takie środki, które są niezbędne dla opanowania sytuacji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 588/2008**z dnia 23 czerwca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	41,8
	MK	34,1
	TR	53,4
	ZZ	43,1
0707 00 05	JO	151,2
	MK	22,9
	TR	104,5
	ZZ	92,9
0709 90 70	TR	89,8
	ZZ	89,8
0805 50 10	AR	104,9
	EG	120,2
	TR	135,6
	US	93,5
	ZA	108,3
	ZZ	112,5
0808 10 80	AR	93,6
	BR	89,4
	CL	102,5
	CN	87,2
	NZ	115,8
	US	103,6
	UY	58,3
	ZA	93,7
	ZZ	93,0
0809 10 00	IL	89,8
	TR	192,3
	US	236,6
	ZZ	172,9
0809 20 95	TR	372,0
	US	368,8
	ZZ	370,4
0809 30 10, 0809 30 90	US	245,1
	ZZ	245,1
0809 40 05	IL	121,3
	TR	131,9
	ZZ	126,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 589/2008**z dnia 23 czerwca 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007
w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 lit. d) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z dniem 1 lipca 2008 r. rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 uchyla się rozporządzenie Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj ⁽²⁾.
- (2) Niektóre postanowienia rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 nie zostały ujęte w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007.
- (3) W celu umożliwienia ciągłości i dobrego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku należy przyjąć, w ramach rozporządzenia ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, pewne odpowiednie przepisy i zobowiązania, a w szczególności normy handlowe.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 określa podstawowe wymogi, które muszą spełniać jaja, aby mogły być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie. W celu zapewnienia przejrzystości należy ustanowić nowe szczegółowe przepisy wykonawcze do tych wymogów. Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2007 ⁽³⁾ ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 oraz zastąpić je nowym rozporządzeniem.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽⁴⁾ i rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽⁵⁾ mają zastosowanie do jaj. Dlatego w największym możliwym zakresie należy odnosić się do tych rozporządzeń horyzontalnych.
- (6) Należy określić cechy jakościowe jaj klasy A w celu zapewnienia wysokiej jakości jaj dostarczanych bezpośrednio konsumentom końcowym oraz w celu określenia kryteriów, które mogą podlegać kontroli służb inspekcyjnych. Podstawą takich cech jakościowych powinna być norma nr 42 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) dotycząca wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej jaj w skorupkach w handlu międzynarodowym między krajami członkowskimi EKG ONZ oraz jaj przeznaczonych na rynek tych krajów.
- (7) Pozostawienie zimnych jaj w temperaturze pokojowej może prowadzić do skraplania, w wyniku czego na skorupce łatwiej mogą rozwijać się bakterie, które mogą przedostawać się do treści jaja. Jaja muszą być zatem przechowywane i transportowane w miarę możliwości w stałej temperaturze i zasadniczo nie powinny być chłodzone przed sprzedażą konsumentowi końcowemu.
- (8) Zasadniczo jaj nie powinno się myć ani czyścić, ponieważ czynności te mogą prowadzić do uszkodzenia skorupki jaja, która jest skuteczną barierą uniemożliwiającą przedostawanie się bakterii i posiada szereg właściwości chroniących jajo przed drobnoustrojami. Niektórych praktyk, takich jak naświetlanie jaj promieniowaniem ultrafioletowym, nie należy jednak uważać za czyszczenie. Ponadto jaja klasy A nie powinny być myte ze względu na możliwość uszkodzenia barier fizycznych, takich jak kutikula, co może nastąpić w czasie mycia lub po jego zakończeniu. Takie uszkodzenie może prowadzić do przedostawania się bakterii przez skorupkę i do utraty wilgoci, co zwiększa ryzyko dla konsumentów, zwłaszcza w przypadku, jeżeli warunki późniejszego suszenia i przechowywania nie są optymalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 7.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 24.5.2007, s. 5. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1336/2007 (Dz.U. L 298 z 16.11.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

- (9) W niektórych państwach członkowskich z dobrymi wynikami stosuje się systemy mycia jaj, które podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia i działają w ściśle kontrolowanych warunkach. Zgodnie z opinią na temat zagrożeń mikrobiologicznych związanych z myciem jaj spożywczych wydaną, na wniosek Komisji, w dniu 7 września 2005 r.⁽¹⁾ przez Panel Naukowy ds. Zagrożeń Biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności praktykę mycia jaj stosowaną w niektórych zakładach pakowania można utrzymać z higienicznego punktu widzenia, o ile między innymi opracowane zostaną zasady dobrej praktyki w systemie mycia jaj.
- (10) Jaja klasy A powinny być klasyfikowane według masy oraz powinna zostać ustalona ograniczona liczba klas wagowych z odpowiadającymi im wyraźnymi oznaczeniami, które stanowić będą minimalne wymagania w zakresie etykietowania; nie wyklucza to dodatkowego dobrowolnego oznakowania, jeżeli spełnione zostały wymogi dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽²⁾.
- (11) Jedynie przedsiębiorstwa, których pomieszczenia i wyposażenie techniczne dostosowane są do skali i rodzaju ich działalności i które w związku z tym umożliwiają właściwe przygotowanie jaj, powinny posiadać pozwolenie na klasyfikowanie jaj według jakości i masy i być zatwierdzone jako zakłady pakowania.
- (12) Należy ustalić maksymalne terminy klasyfikacji, znakowania, pakowania jaj i znakowania opakowań.
- (13) W uzupełnieniu nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽³⁾ ogólnego obowiązku zapewnienia identyfikowalności żywności, pasz, zwierząt hodowanych w celu produkcji żywności oraz wszelkich innych substancji przeznaczonych do włączenia do żywności lub pasz na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, lub w odniesieniu do których można przewidywać, że zostaną do nich włączone, należy określić niektóre informacje na opakowaniach transportowych zawierających jaja oraz w dokumentach towarzyszących w celu przeprowadzania kontroli.
- (14) Podstawowe znaczenie ma znakowanie jaj kodem producenta w miejscu produkcji w przypadku, gdy jaja są dostarczane do innego państwa członkowskiego. Jeżeli chodzi zwłaszcza o jaja klasy B, należy wyraźnie określić, że jeżeli sam kod producenta nie jest wystarczający do jednoznacznego odróżnienia klasy jakości, jaja klasy B należy znakować innym oznaczeniem.
- (15) Należy ustalić skład kodu producenta przewidzianego w części A III pkt 1 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Ponadto należy wyjaśnić, że możliwe jest wprowadzenie wyjątku od wymogu znakowania kodem producenta w przypadku, gdy wyposażenie techniczne uniemożliwia znakowanie jaj stłuczek lub jaj brudnych.
- (16) Należy określić cechy innych możliwych oznaczeń stosowanych do znakowania jaj klasy B zgodnie z częścią A III pkt 1 akapit drugi załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (17) W przypadku gdy jaja są dostarczane bezpośrednio w celu przetwórstwa do przedsiębiorstw przemysłu spożywczego i istnieją wystarczające gwarancje dotyczące ich ostatecznego przeznaczenia, państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogu znakowania podmioty gospodarcze, które wnioskowały o przyznanie takiego zwolnienia.
- (18) Dyrektywa 2000/13/WE określa zasady o charakterze ogólnym mające zastosowanie do wszystkich środków spożywczych wprowadzanych do obrotu. Należy jednak wprowadzić pewne szczegółowe wymogi w zakresie oznakowania opakowań.
- (19) Artykuł 9 dyrektywy 2000/13/WE definiuje datę minimalnej trwałości środka spożywczego jako datę, do której środek spożywczy zachowuje swoje szczególne właściwości, gdy jest właściwie przechowywany. W celu zapewnienia przejrzystości data ta powinna być ustalona na nie więcej niż 28 dni po zniesieniu.
- (20) Sprzedawane jaja mogą posiadać oznaczenie wskazujące na ich szczególną świeżość. Do tego celu należy określić maksymalny termin, w którym takie oznaczenia mogą być stosowane.
- (21) Sprzedawane jaja mogą posiadać oznaczenie wskazujące na szczególną paszę, którą karmione są kury niośki. Należy określić minimalne wymagania dla takich oznaczeń.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (269) 2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/68/WE (Dz.U. L 310 z 28.11.2007, s. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 202/2008 (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 17).

- (22) W przypadku gdy jaja są sprzedawane luzem, niektóre informacje, które zazwyczaj znajdują się na opakowaniu, powinny być dostępne dla konsumenta.
- (23) Poza ogólnymi wymaganiami higieny dotyczącymi opakowań i pakowania środków spożywczych, należy określić pewne dodatkowe wymagania w celu zminimalizowania ryzyka pogorszenia się jakości lub zanieczyszczenia jaj podczas przechowywania i transportu. Podstawą takich norm powinna być norma nr 42 EKG ONZ.
- (24) Jaja przemysłowe nie nadają się do spożycia przez ludzi. Właściwe jest zatem wprowadzenie wymogu stosowania specjalnych banderoli lub etykiet umożliwiających łatwe rozpoznanie opakowań zawierających takie jaja.
- (25) Jedynie zakłady pakowania dysponują odpowiednimi pomieszczeniami i wyposażeniem technicznym do przepakowywania jaj. Właściwe jest zatem ograniczenie wszelkich działań związanych z przepakowywaniem do zakładów pakowania.
- (26) Przedsiębiorstwa sektora spożywczego mają obowiązek zapewnienia identyfikowalności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002. Producenci, punkty odbioru i zakłady pakowania powinny zostać zobowiązane do prowadzenia dodatkowej ewidencji, w celu umożliwienia służbom inspekcyjnym kontroli zgodności z normami handlowymi.
- (27) Należy określić metody i kryteria przeprowadzania kontroli.
- (28) Właściwe jest kontrolowanie zgodności całej partii z normami handlowymi; należy zakazać wprowadzania do obrotu partii, w przypadku których stwierdzono niezgodność z przepisami, o ile nie zostanie przedstawiony dowód potwierdzający ich zgodność z przepisami.
- (29) Podczas kontroli zgodności z normami handlowymi powinien być dozwolony pewien margines tolerancji. Taki margines tolerancji powinien być różny dla różnych wymagań i etapów wprowadzania do obrotu.
- (30) Kraje trzecie mogą mieć inne wymagania od wspólnotowych wymagań w zakresie wprowadzania jaj do obrotu. W celu ułatwienia wywozu należy zezwolić na to, aby jaja opakowane i przeznaczone do wywozu były zgodne z takimi wymaganiami.
- (31) Należy określić szczegółowy tryb oceny równoważności norm handlowych krajów trzecich z prawodawstwem wspólnotowym, którą Komisja będzie przeprowadzać na wniosek krajów trzecich. Powinny zostać ustalone niektóre wymagania w zakresie znakowania i etykietowania jaj przywożonych z krajów trzecich.
- (32) Dla Komisji przydatne są informacje na temat liczby zarejestrowanych miejsc chowu kur niosek.
- (33) Państwa członkowskie powinny informować o poważnych naruszeniach norm handlowych, tak aby inne państwa członkowskie, na które takie naruszenia mogą mieć negatywny wpływ, mogły zostać odpowiednio ostrzeżone.
- (34) Dostawy jaj dla handlu detalicznego we francuskich departamentach zamorskich zależą częściowo od dostaw jaj z kontynentu europejskiego. Ze względu na czas transportu i na warunki klimatyczne, w celu konserwacji jaj przewożonych do francuskich departamentów zamorskich, muszą zostać podjęte szczególne ustalenia dotyczące dostaw, w tym możliwość wysyłania jaj w warunkach chłodniczych. Te specjalne ustalenia mogą zostać uzasadnione przez obecny brak wystarczających lokalnych zdolności w zakresie produkcji jaj. Te wyjątkowe ustalenia powinny zostać utrzymane przez rozsądny okres czasu, dopóki nie zostaną stworzone wystarczające lokalne zdolności produkcyjne.
- (35) Część A I pkt 2 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zezwala państwom członkowskim na zwolnienie z wymogów niniejszego rozporządzenia niektórych form bezpośredniej sprzedaży jaj przez producenta konsumentowi końcowemu. W celu uwzględnienia specyficznych warunków obrotu jajami w niektórych regionach Finlandii sprzedaż przez producentów przedsiębiorstwom handlu detalicznego w tych regionach powinna być wyłączona z wymagań rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i niniejszego rozporządzenia.
- (36) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że od dnia 1 stycznia 2012 r. obowiązuje zakaz chowu w systemach klatek nieulepszonych zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek⁽¹⁾. Przed tym terminem Komisja powinna zatem przystąpić do oceny stosowania przepisów dotyczących dobrowolnego oznakowania przewidzianych w odniesieniu do klatek ulepszonych, w celu zbadania konieczności wprowadzenia obowiązkowego oznakowania.
- (¹) Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1).

- (37) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Zastosowanie mają odpowiednio definicje zawarte w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 oraz pkt 5 i 7.3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Dodatkowo do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „opakowanie” oznacza osłonę dla jaj klasy A lub B, z wyjątkiem opakowania transportowego i pojemników do jaj przemysłowych;
- b) „sprzedaż luzem” oznacza oferowanie w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu jaj w innej formie niż w opakowaniach;
- c) „punkt odbioru jaj” oznacza każde przedsiębiorstwo zarejestrowane zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, uprawnione do odbioru jaj od producenta celem dostawy do zakładu pakowania, na rynek zastrzeżony wyłącznie dla hurtowników, których zakłady są uznane za zakłady pakowania, lub do przemysłu spożywczego i nie spożywczego;
- d) „zalecana data sprzedaży” oznacza maksymalny okres, w którym jaja muszą zostać dostarczone konsumentowi końcowemu, zgodnie z załącznikiem III sekcja X rozdział I punkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- e) „przemysł spożywczy” oznacza każde przedsiębiorstwo wytwarzające produkty jajeczne przeznaczone do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem zakładów żywienia zbiorowego;
- f) „przemysł niespożywczy” oznacza każde przedsiębiorstwo wytwarzające produkty na bazie jajek, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;
- g) „zakłady żywienia zbiorowego” oznaczają podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE;
- h) „jaja przemysłowe” oznaczają jaja nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;
- i) „partia” oznacza jaja w opakowaniach lub luzem z jednego i tego samego miejsca produkcji lub zakładu pakowania znajdującego się w jednym miejscu, w tych samych opakowaniach lub luzem w tym samym pojemniku, z jedną i tą samą datą zniesienia lub minimalnej trwałości lub datą pakowania, tym samym sposobem chowu oraz – w przypadku jaj klasyfikowanych – tej samej klasy jakości i klasy wagowej;
- j) „przepakowywanie” oznacza fizyczne przeniesienie jaj do innego opakowania lub ponowne oznakowanie opakowania zawierającego jaja;
- k) „jaja” oznaczają jaja w skorupkach – inne niż jaja wylewki, jaja inkubowane lub jaja gotowane – od kur z gatunku *Gallus gallus* i nadające się do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub do przygotowania produktów jajecznych;
- l) „jaja wylewki” oznaczają jaja z uszkodzoną zarówno skorupką, jak i błoną podskorupową, co powoduje, że zawartość jaj jest widoczna;
- m) „jaja inkubowane” oznaczają jaja od chwili wstawienia do inkubatora;
- n) „wprowadzanie do obrotu” oznacza posiadanie jaj do celów sprzedaży, w tym oferowanie na sprzedaż, przechowywanie, pakowanie, etykietowanie, dostawę lub jakąkolwiek inną formę przekazania, zarówno bezpłatnie, jak i za opłatą;
- o) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną lub prawną zaangażowaną we wprowadzanie jaj do obrotu;
- p) „miejsce produkcji” oznacza zakład utrzymujący kury nioski, zarejestrowany zgodnie z dyrektywą Komisji 2002/4/WE ⁽¹⁾;
- q) „zakład pakowania” oznacza zakład pakowania w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004, który zatwierdzono zgodnie z art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz w którym jaja są klasyfikowane według jakości i wagi;
- r) „konsument końcowy” oznacza ostatecznego konsumenta środka spożywczego, który nie wykorzystuje żywności w ramach działalności przedsiębiorstwa sektora żywnościowego;
- s) „kod producenta” oznacza numer wyróżniający miejsca produkcji zgodnie z pkt 2 załącznika do dyrektywy 2002/4/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2002, s. 44.

Artykuł 2**Cechy jakościowe jaj**

1. Jaja klasy A posiadają następujące cechy:

- a) skorupa i kutikula: czysta, nieuszkodzona, normalny kształt;
- b) komora powietrza: wysokość nieprzekraczająca 6 mm, nieruchoma; jednakże w odniesieniu do jaj, które mają być wprowadzane do obrotu jako „ekstra”, wysokość nie może przekraczać 4 mm;
- c) żółtko: podczas prześwietlania widoczne jako cień, bez wyraźnego zarysu, lekko ruchome podczas obrotu jajem i powracające do centralnego położenia;
- d) białko: przejrzyste, przezroczyste;
- e) zarodek: rozwinięcie niewidoczne;
- f) ciała obce: niedopuszczalne;
- g) zapach obcy: niedopuszczalny.

2. Jaja klasy A nie są myte ani czyszczone przed klasyfikacją ani po niej, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 3.

3. Jaja klasy A nie są poddawane utrwaleniu ani chłodzeniu w pomieszczeniach lub zakładach, w których temperatura jest sztucznie utrzymywana na poziomie poniżej 5 °C. Jednakże nie uznaje się za poddane chłodzeniu jaja, które były przechowywane w temperaturze poniżej 5 °C podczas transportu trwającego krócej niż 24 godziny lub w punkcie sprzedaży przez okres krótszy niż 72 godziny.

4. Jaja, które nie posiadają cech jakościowych określonych w ust. 1, są klasyfikowane jako jaja klasy B. Jaja klasy A, które przestały posiadać te cechy, mogą zostać przeklasyfikowane na klasę B.

Artykuł 3**Jaja umyte**

1. Państwa członkowskie, które w dniu 1 czerwca 2003 r. zezwalały zakładom pakowania na mycie jaj, mogą w dalszym ciągu zezwalać zakładom pakowania na mycie jaj pod warunkiem, że zakłady te prowadzą działalność zgodnie z krajowymi wytycznymi dotyczącymi systemu mycia jaj. Myte jaja mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w państwach członkowskich, w których takie zezwolenia zostały wydane.

2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, wspierają zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 opracowanie przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego krajowych wytycznych dobrej praktyki w odniesieniu do systemów mycia jaj.

Artykuł 4**Klasyfikacja jaj klasy A według masy**

1. Jaja klasy A klasyfikuje się według poniższych klas wagowych:

- a) XL – bardzo duże: masa ≥ 73 g;
- b) L – duże: $73 \text{ g} > \text{masa} \geq 63$ g;
- c) M – średnie: $63 \text{ g} > \text{masa} \geq 53$ g;
- d) S – małe: masa < 53 g.

2. Klasę wagową podaje się za pomocą odpowiednich liter lub nazw określonych w ust. 1 bądź też przez ich połączenie, i może być ona uzupełniona odpowiednimi zakresami wagowymi. Można użyć innych dodatkowych oznaczeń, pod warunkiem że oznaczenia takie nie będą mylone z literami lub opisami określonymi w ust. 1 oraz będą zgodne z przepisami dyrektywy 2000/13/WE.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli w jednym opakowaniu znajdują się jaja klasy A o różnej wielkości, podaje się minimalną masę netto jaj w gramach, a na powierzchni zewnętrznej opakowania zamieszcza się opis „Jaja różnej wielkości” lub podobny opis.

Artykuł 5**Zakłady pakowania**

1. Jedynie zakłady pakowania klasyfikują i pakują jaja oraz etykietują ich opakowania.

Jedynie przedsiębiorstwa spełniające warunki określone w niniejszym artykule są zatwierdzone jako zakłady pakowania.

2. Właściwy organ pozwala zakładom pakowania na dokonywanie klasyfikacji jaj i przydziela kod zakładu pakowania wszelkim podmiotom gospodarczym dysponującym odpowiednimi pomieszczeniami i wyposażeniem technicznym do dokonywania klasyfikacji jaj według jakości i wagi. Wyposażenie techniczne służące do klasyfikacji jaj według wagi nie jest wymagane w przypadku zakładów pakowania pracujących wyłącznie dla przemysłu spożywczego i niespożywczego.

Właściwy organ przydziela zakładowi pakowania kod zakładu pakowania z kodem początkowym odpowiadającym danemu państwu członkowskiemu zgodnie z pkt 2.2 załącznika do dyrektywy Komisji 2002/4/WE.

3. Zakłady pakowania dysponują wyposażeniem technicznym niezbędnym do zapewnienia, że jaja będą właściwie traktowane. Obejmuje ono odpowiednio:

- a) odpowiednie urządzenie do prześwietlania jaj, automatyczne lub przystosowane do pracy ciągłej i umożliwiające oddzielne badanie jakości poszczególnych jaj, lub inne odpowiednie urządzenie;
- b) przyrządy do pomiaru wysokości komory powietrznej;
- c) sprzęt do sortowania jaj według wagi;
- d) jedną lub więcej wag zatwierdzonych do ważenia jaj;
- e) sprzęt do znakowania jaj.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może zostać w każdej chwili wycofane, jeżeli warunki określone w niniejszym artykule nie są już spełniane.

Artykuł 6

Termin klasyfikacji, znakowania i pakowania jaj oraz termin znakowania opakowań

1. Jaja są klasyfikowane, znakowane i pakowane w ciągu dziesięciu dni od dnia, w którym zostały zniesione.
2. Jaja wprowadzane do obrotu zgodnie z art. 14 są klasyfikowane, znakowane i pakowane w ciągu czterech dni od dnia, w którym zostały zniesione.
3. Datę minimalnej trwałości, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), oznacza się w chwili pakowania zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE.

Artykuł 7

Informacje znajdujące się na opakowaniu transportowym

1. Bez uszczerbku dla art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 każde opakowanie transportowe zawierające jaja jest znakowane przez producenta w miejscu produkcji poprzez naniesienie następujących informacji:

- a) nazwa (nazwisko) i adres producenta;
- b) kod producenta;
- c) liczba jaj i/lub ich masa;
- d) data lub okres zniesienia;
- e) data wysyłki.

W przypadku gdy do zakładów pakowania dostarczane są jaja nieopakowane, pochodzące z ich własnych jednostek produkcyjnych położonych w tym samym miejscu co zakłady pakowania, oznakowanie opakowań transportowych może odbywać się w zakładzie pakowania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są umieszczane na opakowaniu transportowym i są zawarte w dokumentach towarzyszących. Kopię tych dokumentów zachowuje przedsiębiorstwo, do którego dostarczane są jaja. Oryginały dokumentów towarzyszących są przechowywane w zakładzie pakowania, w którym jaja są klasyfikowane.

W przypadku gdy otrzymane w punkcie odbioru jaj partie są rozdzielane w celu dostarczenia więcej niż jednemu podmiotowi gospodarczemu, dokumenty towarzyszące mogą zostać zastąpione odpowiednimi etykietami na opakowaniach transportowych, pod warunkiem że etykiety te zawierają informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, umieszczone na opakowaniu transportowym, nie są zmieniane i pozostają na opakowaniu transportowym do momentu wyjęcia jaj w celu ich niezwłocznej klasyfikacji, znakowania, pakowania lub dalszego przetworzenia.

Artykuł 8

Znakowanie jaj w przypadku dostaw transgranicznych

1. Jaja dostarczane z miejsca produkcji do punktu obioru jaj, zakładu pakowania lub przedsiębiorstwa przemysłu niespożywczego znajdujących się w innym państwie członkowskim, są znakowane kodem producenta przed opuszczeniem miejsca produkcji.
2. Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się miejsce produkcji, może przyznać zwolnienie z wymogu określonego w ust. 1 w przypadku, gdy producent podpisał z zakładem pakowania znajdującym się w innym państwie członkowskim umowę dostawy przewidującą znakowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Takie zwolnienie może zostać przyznane jedynie na wniosek obu zainteresowanych podmiotów gospodarczych oraz za uprzednią pisemną zgodą państwa członkowskiego, na terenie którego znajduje się zakład pakowania. W takich przypadkach przesyłce towarzyszy kopia umowy dostawy.

3. Minimalny okres obowiązywania umów dostawy, o których mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

4. Służby inspekcyjne, o których mowa w art. 24, danego państwa członkowskiego oraz każdego tranzytowego państwa członkowskiego, są informowane przed przyznaniem zwolnienia przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. Jaja klasy B wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim są znakowane zgodnie z częścią A III pkt 1 akapit drugi załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w odpowiednich przypadkach noszą oznaczenie zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia tak, aby mogły być łatwo odróżnione od jaj klasy A.

Artykuł 9

Kod producenta

1. Kod producenta składa się z cyfr i liter określonych w pkt 2 załącznika do dyrektywy 2002/4/WE. Kod jest łatwo widoczny i czytelny i ma przynajmniej 2 mm wysokości.

2. Bez uszczerbku dla postanowień części A III pkt 1 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w przypadku gdy z przyczyn technicznych oznakowanie jaj stłuczek lub brudnych jaj nie jest możliwe, znakowanie kodem producenta nie jest obowiązkowe.

Artykuł 10

Oznaczenia na jajach klasy B

Oznaczenie, o którym mowa w części A III pkt 1 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest okręgiem o średnicy co najmniej 12 mm wytyczonym wokół litery „B”, której wysokość wynosi co najmniej 5 mm, lub łatwo widocznym kolorowym punktem o średnicy co najmniej 5 mm.

Artykuł 11

Wprowadzanie do obrotu jaj dostarczanych bezpośrednio do przemysłu spożywczego

Państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty gospodarcze z obowiązków znakowania określonych w części A III pkt 1 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na wniosek tych podmiotów gospodarczych w przypadku, gdy jaja są dostarczane do przemysłu spożywczego bezpośrednio z miejsca produkcji.

Artykuł 12

Znakowanie opakowań

1. Opakowania zawierające jaja klasy A posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

- a) kod zakładu pakowania;
- b) klasa jakości; opakowania są oznaczone za pomocą słów „klasa A” lub litery „A” występujących albo samodzielnie, albo w powiązaniu ze słowem „świeże”;
- c) klasa wagowa zgodnie z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- d) data minimalnej trwałości zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia;
- e) wyrażenie „jaja myte” w odniesieniu do jaj mytych zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia;
- f) jako specjalny warunek przechowywania zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2000/13/WE, informacja zalecająca konsumentom przechowywanie jaj po zakupie w warunkach chłodniczych.

2. W uzupełnieniu wymagań określonych w ust. 1 opakowania zawierające jaja klasy „A” posiadają na zewnętrznej powierzchni dobrze widoczne i czytelne oznaczenie metody chowu.

Do oznaczenia metody chowu używa się jedynie następujących nazw:

- a) w odniesieniu do metod konwencjonalnych, nazw zawartych w części A załącznika I, jedynie jeżeli spełnione zostały odpowiednie warunki określone w załączniku II;
- b) w odniesieniu do produkcji ekologicznej, nazw zawartych w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾.

Znaczenie kodu producenta jest objaśnione na zewnętrznej lub wewnętrznej powierzchni opakowania.

W przypadku gdy kury nioski są chowane w systemach produkcji zgodnie z wymogami ustanowionymi w rozdziale III dyrektywy 1999/74/WE, określenie sposobu chowu może być uzupełnione jednym z oznaczeń wymienionych w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, s. 1.

3. Ustęp 2 stosuje się bez uszczerbku dla krajowych środków technicznych, które wykraczają poza minimalne wymagania określone w załączniku II i mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do producentów danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że są one zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.

4. Opakowania zawierające jaja klasy B posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

- a) kod zakładu pakowania;
- b) klasa jakości; opakowania są oznaczone za pomocą słów „klasa B” lub litery „B”;
- c) data pakowania.

5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg takiego umieszczania etykiet na opakowaniach jaj wyprodukowanych na ich terytorium, które prowadzić będzie do uszkodzenia etykiety przy otwarciu opakowania.

Artykuł 13

Oznaczenie daty minimalnej trwałości

Datę minimalnej trwałości, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2000/13/WE, ustala się na nie więcej niż 28 dni od dnia zniesienia. Jeżeli wskazany jest okres zniesienia, datę minimalnej trwałości ustala się od pierwszego dnia tego okresu.

Artykuł 14

Opakowania oznaczone jako „ekstra”

1. Wyrazy „ekstra” lub „ekstra świeże” mogą być stosowane w charakterze dodatkowego oznaczenia jakości na opakowaniach zawierających jaja klasy A do dziewiątego dnia po zniesieniu jaj.

2. W przypadku stosowania oznaczeń, o których mowa w ust. 1, data zniesienia i termin dziewięciu dni są umieszczone na opakowaniu w sposób łatwo widoczny i czytelny.

Artykuł 15

Oznaczenie sposobu żywienia kur niosek

W przypadku stosowania oznaczenia sposobu żywienia kur niosek stosuje się następujące wymagania minimalne:

- a) odniesienie do zboża jako składnika paszy może być zamieszczone tylko w przypadku, gdy stanowi ono co najmniej

60 % masy składu danej paszy, w której produkty uboczne zbóż nie mogą stanowić więcej niż 15 %;

- b) bez uszczerbku dla minimalnej wartości 60 %, o której mowa w lit. a), gdy odniesienie dotyczy konkretnego zboża, musi ono stanowić co najmniej 30 % składu paszy. Jeżeli konkretne odniesienie dotyczy więcej niż jednego rodzaju zboża, każde z nich musi stanowić co najmniej 5 % składu paszy.

Artykuł 16

Informacje podawane przy sprzedaży jaj luzem

W przypadku sprzedaży jaj luzem w sposób łatwo widoczny i czytelny dla konsumenta podaje się następujące informacje:

- a) klasa jakości;
- b) klasy wagowe zgodnie z art. 4;
- c) oznaczenie metody chowu równoważne oznaczeniu, o którym mowa w art. 12 ust. 2;
- d) objaśnienie znaczenia kodu producenta;
- e) data minimalnej trwałości.

Artykuł 17

Jakość opakowań

Bez uszczerbku dla wymagań określonych w rozdziale X załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 opakowania są odporne na wstrząsy, suche, czyste i w dobrym stanie, wykonane z materiałów, które chronią jaja przed obcymi zapachami oraz ryzykiem pogorszenia jakości.

Artykuł 18

Jaja przemysłowe

Jaja przemysłowe są wprowadzane do obrotu w opakowaniach z czerwoną banderolą lub etykietą.

Na banderolach i etykietach umieszczone są:

- a) nazwa i adres przedsiębiorstwa, dla którego jaja są przeznaczone;
- b) nazwa i adres przedsiębiorstwa, które wysłało jaja;
- c) oznaczenie „jaja przemysłowe” drukowanymi literami o wysokości 2 cm oraz oznaczenie „nie nadają się do spożycia przez ludzi” literami o wysokości co najmniej 8 mm.

Artykuł 19**Przepakowywanie**

Opakowane jaja klasy A mogą być przepakowywane jedynie przez zakłady pakowania. Każde opakowanie zawiera jedynie jaja pochodzące z jednej partii.

Artykuł 20**Ewidencja prowadzona przez producentów**

1. Producenci ewidencjonują informacje na temat metod chowu, podając dla każdej stosowanej metody chowu:

- a) datę zasiedlenia kurnika, wiek kur niosek w tym dniu oraz ich liczbę;
- b) datę uboju oraz liczbę kur ubitych;
- c) dzienną produkcję jaj;
- d) liczbę lub masę jaj sprzedanych lub dostarczonych w inny sposób każdego dnia;
- e) nazwy i adresy kupujących.

2. Jeżeli zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia oznaczony jest sposób żywienia kur niosek, producenci, bez uszczerbku dla wymagań określonych w części A.III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 852/2004, ewidencjonują następujące informacje, podając dla każdego stosowanego sposobu żywienia:

- a) ilość oraz rodzaj paszy dostarczanej lub mieszanej na miejscu;
- b) datę dostawy paszy.

3. Jeżeli producent stosuje różne metody chowu w jednym miejscu produkcji, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podaje się w podziale na poszczególne kurniki.

4. Do celów niniejszego artykułu zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw producenci mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 21**Ewidencja prowadzona przez punkty odbioru**

1. Punkty odbioru ewidencjonują oddzielnie, w podziale na metody chowu i dni:

- a) ilość odebranych jaj, w podziale na poszczególnych producentów, z podaniem nazwy, adresu i kodu producenta oraz daty lub okresu zniesienia;
- b) ilości niesklasyfikowanych jaj dostarczonych do odpowiednich zakładów pakowania, w podziale na poszczególnych producentów, z podaniem nazwy, adresu i kodu zakładu pakowania oraz daty lub okresu zniesienia;

2. Do celów niniejszego artykułu zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw punkty odbioru mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1.

Artykuł 22**Ewidencja prowadzona przez zakłady pakowania**

1. Zakłady pakowania ewidencjonują oddzielnie, w podziale na metody chowu i dni:

- a) ilości jaj niesklasyfikowanych, które otrzymują, w podziale na poszczególnych producentów, z podaniem nazwy, adresu i kodu producenta oraz daty lub okresu zniesienia;
- b) po sklasyfikowaniu jaj, ilości według klasy jakości i klasy wagowej;
- c) ilości otrzymanych jaj sklasyfikowanych, pochodzących z innych zakładów pakowania, wraz z kodami tych zakładów pakowania oraz datą minimalnej trwałości;
- d) ilości jaj niesklasyfikowanych, dostarczonych do innych zakładów pakowania, w podziale na poszczególnych producentów, wraz z kodami tych zakładów pakowania i datą lub okresem zniesienia;
- e) liczbę i/lub masę dostarczonych jaj, według klasy jakości i klasy wagowej, daty zapakowania dla jaj klasy B lub daty minimalnej trwałości dla jaj klasy A, i w podziale na kupujących, wraz z nazwą i adresem kupca.

Zakłady pakowania aktualizują cotygodniowo swoją ewidencję towarową.

2. Jeżeli jaja klasy A i ich opakowania posiadają oznaczenie sposobu żywienia kur niosek zgodnie z art. 15, zakłady pakowania stosujące takie oznaczenia prowadzą oddzielną ewidencję zgodnie z ust. 1.

3. Do celów niniejszego artykułu zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw zakłady pakowania mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 23

Terminy przechowywania ewidencji

Ewidencja i rejestry, o których mowa w art. 7 ust. 2 oraz w art. 20, 21 i 22, są przechowywane przez okres co najmniej dwunastu miesięcy od momentu ich utworzenia.

Artykuł 24

Kontrole

1. Państwa członkowskie wyznaczają służby inspekcyjne, które kontrolują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.

2. Służby inspekcyjne, o których mowa w ust. 1, kontrolują produkty objęte niniejszym rozporządzeniem na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu. Oprócz losowego pobierania próbek kontrole są przeprowadzane na podstawie analizy ryzyka, z uwzględnieniem rodzaju i wydajności danego zakładu, jak również historii podmiotu gospodarczego w zakresie zgodności z normami handlowymi w odniesieniu do jaj.

3. W przypadku jaj klasy A przywożonych z państw trzecich kontrole określone w ust. 2 przeprowadzane są w momencie odprawy celnej przed dopuszczeniem jaj do swobodnego obrotu.

Jaja klasy B przywożone z państw trzecich są dopuszczane do swobodnego obrotu wyłącznie po sprawdzeniu w momencie odprawy celnej, że są one ostatecznie przeznaczone dla przemysłu przetwórczego.

4. Oprócz losowego pobierania próbek, przedsiębiorstwa są poddawane kontroli z częstotliwością określoną przez służby inspekcyjne na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w ust. 2, przy uwzględnieniu co najmniej:

- a) wyników poprzednich kontroli;
- b) złożoności kanałów sprzedaży jaj;
- c) zakresu podziału czynności w zakładzie produkcyjnym lub w zakładzie pakowania;
- d) ilości jaj wyprodukowanych lub zapakowanych;
- e) zasadniczych zmian w rodzaju produkowanych lub przetwarzanych jaj lub w trybie sprzedaży w stosunku do poprzednich lat.

5. Kontrole są przeprowadzane regularnie i są niezapowiedziane. Ewidencja, o której mowa w art. 20, 21 i 22, jest udostępniana służbom inspekcyjnym na ich pierwsze żądanie.

Artykuł 25

Decyzje w sprawie niezgodności z niniejszym rozporządzeniem

1. Decyzje służb inspekcyjnych podejmowane w następstwie kontroli przewidzianych w art. 24, wskazujące na niezgodność z niniejszym rozporządzeniem, mogą dotyczyć jedynie całości partii, która została poddana kontroli.

2. W przypadku gdy kontrolowana partia zostaje uznana za niezgodną z niniejszym rozporządzeniem, służba inspekcyjna zabrania wprowadzenia jej do obrotu lub nie dopuszcza do przywozu partii przywożonej z kraju trzeciego, dopóki i jeżeli nie zostanie przedstawiony dowód, że została ona dostosowana do niniejszego rozporządzenia.

3. Służba inspekcyjna, która przeprowadziła kontrolę, sprawdza, czy odrzucona partia została dostosowana lub jest dostosowywana do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

Dopuszczalne wady jakości

1. Podczas kontroli partii jaj klasy A dopuszcza się następujące marginesy tolerancji:

- a) tuż przed wysyłką w zakładzie pakowania: 5 % jaj z wadami jakościowymi;
- b) na pozostałych etapach obrotu: 7 % jaj z wadami jakościowymi.

2. W przypadku jaj wprowadzanych do obrotu jako „ekstra” lub „ekstra świeże”, wykluczona jest jakakolwiek tolerancja w odniesieniu do wysokości komory powietrznej w momencie pakowania lub przywozu jaj.

3. Gdy kontrolowana partia zawiera mniej niż 180 jaj, zwiększa się dwukrotnie marginesy określone w ust. 1.

Artykuł 27

Tolerancje wagowe jaj

1. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w art. 4 ust. 3, podczas kontroli partii jaj klasy A dopuszcza się tolerancje w zakresie masy jednostkowej. Partie takie mogą zawierać nie więcej niż 10 % jaj klasy wagowej graniczącej z klasą oznaczoną na opakowaniu, nie więcej jednak niż 5 % jaj następnej niższej klasy wagowej.

2. Gdy kontrolowana partia zawiera mniej niż 180 jaj, zwiększa się dwukrotnie marginesy określone w ust. 1.

Artykuł 28

Tolerancje w zakresie znakowania jaj

Podczas kontroli partii i opakowań dopuszczalna jest tolerancja na poziomie 20 % jaj z nieczytelnymi oznaczeniami.

Artykuł 29

Jaja przeznaczone do wywozu do krajów trzecich

Jaja opakowane i przeznaczone do wywozu mogą podlegać innym wymaganiom niż wymagania ustanowione w załączniku XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do jakości, oznakowania i etykietowania lub podlegać dodatkowym wymaganiom.

Artykuł 30

Jaja przywożone

1. Każda ocena równoważności, o której mowa w części A IV pkt 1 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, obejmuje ocenę tego, czy przedsiębiorstwa w danym kraju trzecim skutecznie spełniają wymagania zawarte w niniejszym rozporządzeniu. Jest ona regularnie aktualizowana.

Komisja publikuje wyniki oceny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Jaja przywożone z krajów trzecich znakuje się wyraźnie i czytelnie w kraju pochodzenia kodem kraju ISO 3166.

3. W przypadku braku wystarczających gwarancji w odniesieniu do równoważności przepisów, określonej w części A IV pkt 3 załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, opakowania zawierające jaja przywożone z danych krajów posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

a) kraj pochodzenia;

b) metoda chowu „norma niewspólnotowa”.

Artykuł 31

Sprawozdawczość

Przed dniem 1 kwietnia każdego roku każde państwo członkowskie powiadamia Komisję drogą elektroniczną o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie.

Artykuł 32

Powiadamianie o naruszeniach przepisów

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w ciągu pięciu dni roboczych drogą elektroniczną o wszelkich naruszeniach stwier-

dzonych przez służby inspekcyjne lub o wszelkich poważnych podejrzeniach takich naruszeń, które mogą negatywnie wpłynąć na wewnątrzwspólnotowy handel jajami. Uznaje się, że negatywny wpływ na handel wewnątrzwspólnotowy występuje w przypadku popełnienia poważnych naruszeń przez przedsiębiorstwa, które produkują lub wprowadzają do obrotu jaja w celu sprzedaży w innym państwie członkowskim.

Artykuł 33

Wyjątki dla francuskich departamentów zamorskich

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 3, jaja przeznaczone do sprzedaży detalicznej we francuskich departamentach zamorskich mogą być do nich wysyłane w warunkach chłodniczych. W takim przypadku zalecana data sprzedaży może być przedłużona do 33 dni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ramach uzupełnienia wymagań określonych w art. 12 i 16, na zewnętrznej powierzchni opakowania podaje się wyrażenie „jaja chłodnicze” i informacje dotyczące chłodzenia.

Oznaczeniem „jaj chłodniczych” jest trójkąt równoboczny o długości boku co najmniej 10 mm.

Artykuł 34

Wyjątki dla niektórych regionów Finlandii

Jaja sprzedawane przez producenta bezpośrednio przedsiębiorstwom handlu detalicznego w regionach wymienionych w załączniku III są zwolnione z wymagań określonych w załączniku XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w niniejszym rozporządzeniu. Podaje się jednak metodę chowu zgodnie z art. 12 ust. 2 i art. 16 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Ocena praktyk związanych z niektórymi rodzajami dobrowolnego oznakowania

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja oceni stosowanie dobrowolnego oznakowania zgodnie z ostatnim akapitem art. 12 ust. 2 pod kątem ewentualnego wprowadzenia obowiązkowego oznakowania.

Artykuł 36

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich egzekwowania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

*Artykuł 37***Przekazywanie informacji**

Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 38***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 557/2007 zostaje uchylone ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia oraz do rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 rozumiane są jako odniesienia do

niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku IV.

*Artykuł 39***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Przepisy art. 33 stosuje się do dnia 30 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Nazwy, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi lit. a)

Kod języka	1	2	3
BG	„Яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито”	„Яйца от кокошки – подово отглеждане”	„Яйца от кокошки – клетъчно отглеждане”
ES	„Huevos de gallinas camperas”	„Huevos de gallinas criadas en el suelo”	„Huevos de gallinas criadas en jaula”
CS	„Vejce nosnic ve volném výběhu”	„Vejce nosnic v halách”	„Vejce nosnic v klecích”
DA	„Frilandsæg”	„Skrabeæg”	„Buræg”
DE	„Eier aus Freilandhaltung”	„Eier aus Bodenhaltung”	„Eier aus Käfighaltung”
ET	„Vabalt peetavate kanade munad”	„Õrrekanade munad”	„Puuris peetavate kanade munad”
EL	„Αυγά ελεύθερης βοσκής”	„Αυγά αχυρώνα ή αυγά στρωμνής”	„Αυγά κλωβοστοιχίας”
EN	„Free range eggs”	„Barn eggs”	„Eggs from caged hens”
FR	„Œufs de poules élevées en plein air”	„Œufs de poules élevées au sol”	„Œufs de poules élevées en cage”
GA	„Uibheacha saor-raoin”	„Uibheacha sciobóil”	„Uibheacha ó chearca chúbarnaí”
IT	„Uova da allevamento all’aperto”	„Uova da allevamento a terra”	„Uova da allevamento in gabbie”
LV	„Brīvās turēšanas apstākļos dētās olas”	„Kūtī dētās olas”	„Sprostos dētās olas”
LT	„Laisvai laikomų vištų kiaušiniai”	„Ant kraiko laikomų vištų kiaušiniai”	„Narvuose laikomų vištų kiaušiniai”
HU	„Szabad tartásban termelt tojás”	„Alternatív tartásban termelt tojás”	„Ketreces tartásból származó tojás”
MT	„Bajd tat-tigieġ imrobbija barra”	„Bajd tat-tigieġ imrobbija ma’ l-art”	„Bajd tat-tigieġ imrobbija fil-ġaġeġ”
NL	„Eieren van hennen met vrije uitloop”	„Scharreleieren”	„Kooieieren”
PL	„Jaja z chowu na wolnym wybiegu”	„Jaja z chowu ściółkowego”	„Jaja z chowu klatkowego”
PT	„Ovos de galinhas criadas ao ar livre”	„Ovos de galinhas criadas no solo”	„Ovos de galinhas criadas em gaiolas”
RO	„Ouă de găini crescute în aer liber”	„Ouă de găini crescute în hale la sol”	„Ouă de găini crescute în baterii”
SK	„Vajcia z chovu na voľnom výbehu”	„Vajcia z podostielkového chovu”	„Vajcia z klieťkového chovu”
SL	„Jajca iz proste reje”	„Jajca iz hlevske reje”	„Jajca iz baterijske reje”
FI	„Ulkokanojen munia”	„Lattiakanojen munia”	„Häkkikanojen munia”
SV	„Ägg från uthöns”	„Ägg från frigående höns inomhus”	„Ägg från burhöns”

CZĘŚĆ B

Nazwy, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit czwarty

Kod języka	
BG	„Υπολεμενι клетки”
ES	„Jaulas acondicionadas”
CS	„Obohacené klece”
DA	„Stimulusberigede bure”
DE	„ausgestalteter Käfig”
ET	„Täiustatud puurid”
EL	„Αναβαθμισμένοι/Διευθετημένοι κλωβοί”
EN	„Enriched cages”
FR	„Cages aménagées”
GA	„Cásanna Saibhrithe”
IT	„Gabbie attrezzate”
LV	„Uzlaboti būri”
LT	„Pagerinti narveliai”
HU	„Feljavított ketrecek”
MT	„Gaġeg arrikkiti”
NL	„Aangepaste kooi” of „Verrijkte kooi”
PL	„Klatki ulepszone”
PT	„Gaiolas melhoradas”
RO	„Cuști îmbunătățite”
SK	„Obohatené kliecky”
SL	„Obogatene kletke”
FI	„Varustellut häkit”
SV	„Inredd bur”

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymogi systemów produkcji jaj w różnych metodach chowu

1. „Jaja z chowu na wolnym wybiegu” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej warunki określone w art. 4 dyrektywy Rady 1999/74/WE.

W szczególności spełnione muszą być następujące warunki:

- a) kury muszą mieć w ciągu całego dnia stały dostęp do wybiegu na świeżym powietrzu. Niemniej jednak wymóg ten nie oznacza, że producent nie może ograniczyć dostępu przez określony czas w godzinach porannych zgodnie ze zwyczajną dobrą praktyką gospodarki rolnej, w tym dobrą praktyką utrzymania zwierząt.

W przypadku innych ograniczeń, w tym ograniczeń weterynaryjnych przyjętych na mocy prawa wspólnotowego w celu ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, prowadzących do ograniczenia dostępu kur do wybiegów na świeżym powietrzu, jaja mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu jako „jaja z chowu na wolnym wybiegu” podczas obowiązywania ograniczenia, ale w żadnym wypadku przez okres dłuższy niż dwanaście tygodni;

- b) wybiegi, do których kury mają dostęp, muszą być w przeważającej części porośnięte roślinnością i nie mogą być wykorzystywane do innych celów z wyjątkiem sadów, obszarów leśnych oraz terenu wypasania zwierząt gospodarskich, o ile to ostatnie jest dozwolone przez właściwe władze;
- c) maksymalna gęstość obsady nie może być w żadnym momencie większa niż 2 500 kur na hektar powierzchni wybiegu dostępnej dla kur, lub jedna kura na każde 4 m². Jednakże w przypadku zapewnienia na jedną kurę powierzchni wynoszącej co najmniej 10 m² i praktykowania rotacji oraz zapewnienia kurom dostępu do całej powierzchni wybiegu w okresie chowu stada, każdy wybieg musi zawsze gwarantować powierzchnię co najmniej 2,5 m² na jedną kurę;
- d) powierzchnia wybiegów na świeżym powietrzu nie może przekraczać promienia 150 m od najbliższego otworu wyjściowego budynku. Jednakże dopuszczalny jest zasięg wynoszący do 350 m od najbliższego otworu wyjściowego budynku, pod warunkiem że na całej przestrzeni wybiegu równomiernie rozmieszczona jest wystarczająca liczba schronień, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 lit. b) ppkt ii) dyrektywy 1999/74/WE, przy czym na jednym hektarze znajdują się co najmniej cztery schronienia.
2. „Jaja z chowu ściółkowego” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej warunki określone w art. 4 dyrektywy 1999/74/WE.
3. „Jaja z chowu klatkowego” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej:
- a) warunki określone w art. 5 dyrektywy 1999/74/WE do dnia 31 grudnia 2011 r.; lub
- b) warunki określone w art. 6 dyrektywy 1999/74/WE.
4. Państwa członkowskie mogą zezwolić na odstępstwa od pkt 1 i 2 niniejszego załącznika w przypadku ferm, na których znajduje się mniej niż 350 kur niosek lub zarodowe stada nieśne, w odniesieniu do obowiązków, o których mowa w drugim zdaniu ust. 1 lit. d), ust. 1 lit. e), pkt 2, pkt 3 lit. a) ppkt (i) oraz pkt 3 lit. b) ppkt (i) artykułu 4 ust. 1 dyrektywy 1999/74/WE.
-

ZAŁĄCZNIK III

Regiony Finlandii, o których mowa w art. 34

Prowincje:

- Lappi,
 - Oulu,
 - regiony Pohjois-Karjala i Pohjois-Savo prowincji Finlandia Wschodnia,
 - Åland.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji, o której mowa w art. 38

Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006	Rozporządzenie (WE) nr 557/2007	Niniejsze rozporządzenie
—	Artykuł 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 akapit pierwszy
—	Artykuł 1 akapit drugi wprowadzenie	Artykuł 1 akapit drugi wprowadzenie
—	Artykuł 1 akapit drugi lit. a)–j)	Artykuł 1 akapit drugi lit. a)–j)
Artykuł 2 pkt 1–9	—	Artykuł 1 akapit drugi lit. k)–s)
—	Artykuł 2	Artykuł 2
—	Artykuł 3	Artykuł 3
—	Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1	—	Artykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy
—	Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 5 ust. 2	—	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy
—	Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi
—	Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 5 ust. 3	—	Artykuł 5 ust. 4
—	Artykuł 6	Artykuł 6
—	Artykuł 7	Artykuł 7
—	Artykuł 8	Artykuł 8
—	Artykuł 9	Artykuł 9
—	Artykuł 10	Artykuł 10
—	Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 11
—	Artykuł 12	Artykuł 12
—	Artykuł 13	Artykuł 13
—	Artykuł 14	Artykuł 14
—	Artykuł 15	Artykuł 15
—	Artykuł 16	Artykuł 16
—	Artykuł 17	Artykuł 17
—	Artykuł 18	Artykuł 18
—	Artykuł 19	Artykuł 19
—	Artykuł 20	Artykuł 20
—	Artykuł 21	Artykuł 21
—	Artykuł 22	Artykuł 22
—	Artykuł 23	Artykuł 23
Artykuł 7	—	Artykuł 24 ust. 1, 2 i 3
—	Artykuł 24	Artykuł 24 ust. 4 i 5
—	Artykuł 25	Artykuł 25
—	Artykuł 26	Artykuł 26
—	Artykuł 27	Artykuł 27
—	Artykuł 28	Artykuł 28

Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006	Rozporządzenie (WE) nr 557/2007	Niniejsze rozporządzenie
—	Artykuł 29	Artykuł 29
—	Artykuł 30	Artykuł 30
—	Artykuł 31	Artykuł 31
—	Artykuł 32	Artykuł 32
—	Artykuł 33	Artykuł 33
—	Artykuł 34	Artykuł 34
—	Artykuł 35	Artykuł 35
Artykuł 8	—	Artykuł 36
Artykuł 9	—	Artykuł 37
—	Artykuł 36	Artykuł 38
—	Artykuł 37	Artykuł 39
—	ZAŁĄCZNIK I	ZAŁĄCZNIK I
—	ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK II
—	ZAŁĄCZNIK III	ZAŁĄCZNIK III
—	ZAŁĄCZNIK IV	ZAŁĄCZNIK IV
—	ZAŁĄCZNIK V	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 590/2008**z dnia 23 czerwca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw oraz ustanawiające odstępstwa od tego rozporządzenia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

członkowskie programów operacyjnych i funduszy do dnia 20 stycznia.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniające dyrektywy 2001/112/WE i 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 318/2006 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2202/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 lit. b), f) i j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 przewiduje możliwość przyznania krajowej pomocy finansowej w regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski. Pomoc ta powinna stanowić uzupełnienie funduszu operacyjnego. Aby umożliwić organizacji producentów uwzględnienie dodatkowego wsparcia w jej programie operacyjnym, w razie potrzeby należy zmienić program operacyjny. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwiększenia odsetka określonego w art. 67 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1580/2007 ⁽²⁾, o który można zwiększyć początkowo zatwierdzoną kwotę funduszu operacyjnego.
- (2) Artykuł 82 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że płatność kosztów transportu w przypadku bezpłatnej dystrybucji dokonywana jest po przedstawieniu dokumentów potwierdzających faktycznie poniesione koszty transportu. Jednak w związku z tym, że koszty transportu w przypadku bezpłatnej dystrybucji finansowane są według stawek zryczałtowanych określonych w załączniku XI do wspomnianego rozporządzenia, nie ma konieczności podawania tego typu informacji, a w zamian należy żądać informacji na temat odległości stosowanej jako podstawa obliczania stawek zryczałtowanych.
- (3) Termin określony w art. 94 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, do którego państwa członkowskie przedstawiają Komisji wniosek o pozwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej organizacjom producentów, należy zmienić na 31 stycznia, aby uwzględnić istniejącą możliwość późniejszego zatwierdzenia przez państwa

- (4) Artykuł 97 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że państwa członkowskie przedstawiają Wspólnocie wnioski o zwrot zatwierdzonej krajowej pomocy finansowej rzeczywiście wypłaconej organizacjom producentów, do dnia 1 marca roku następującego po rocznej realizacji programów operacyjnych. W związku z tym, że państwa członkowskie dokonują płatności na rzecz organizacji producentów do dnia 15 października roku następującego po roku realizacji programu, termin, do którego państwa członkowskie przedstawiają Komisji wnioski o zwrot pomocy finansowej, należy przedłużyć do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku realizacji programu.
- (5) Artykuł 116 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 71 wspomnianego rozporządzenia, jeżeli jest to konieczne. W celu dobrego zarządzania finansowego należy jednak ustalić ostateczny termin dla takich płatności. Z tych samych powodów należy dodać podobny zbiór przepisów do art. 116 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia.
- (6) Artykuł 122 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 wymaga, aby organizacje producentów zwracały wkład Wspólnoty, w przypadku gdy odbiorcy produktów wycofanych z rynku są zobowiązani do spłaty wartości produktów, które otrzymują, oraz związanych z tym kosztów sortowania, pakowania oraz transportu, z powodu wykrycia nieprawidłowości. Organizacje producentów nie powinny jednak być pociągane do odpowiedzialności za nieprawidłowości przypisywane odbiorcom wycofanych produktów, a zatem należy usunąć ten wymóg.
- (7) W celu zagwarantowania pewności prawnej i równości państw członkowskich należy wyjaśnić, że w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych w 2007 r. przepisy identyczne z przepisami zawartymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 544/2001 z dnia 20 marca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do dodatkowej pomocy finansowej funduszem operacyjnym ⁽³⁾ wciąż mają zastosowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 498/2008 (Dz.U. L 146 z 5.6.2008, s. 7).⁽³⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 20.

(8) Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 stanowi, że wnioski o przyznanie pomocy dotyczące okresów półrocznych można składać tylko pod warunkiem, że plan uznawania jest podzielony na okresy półroczne. Takie wnioski można jednak składać w odniesieniu do planów zatwierdzonych przed 2008 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾. Należy zatem przewidzieć środek przejściowy umożliwiający składanie takich wniosków w tym przypadku.

(9) W interesie pewności prawnej i aby zapewnić płynne przejście z systemu ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 do systemu ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, ważne jest, aby sprecyzować, że stawki pomocy powinny pozostać niezmienione w odniesieniu do planów uznawania zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które wciąż korzystają z zatwierdzenia na mocy art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do grup producentów spoza państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później i które nie znajdują się w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, ani na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽²⁾ oraz w odniesieniu do grup producentów, które skorzystały z przepisów art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

(10) W interesie pewności prawnej i ochrony praw nabytych ważne jest, aby sprecyzować, że płatności rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofania i związane z nią kontrole dotyczące wycofań w odniesieniu do 2007 r., które jednak nie zostały dokonane przed 31 grudnia 2007 r., mogą jednak być dokonywane po tym terminie zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym terminie.

(11) W interesie pewności prawnej i ochrony zasadnych oczekiwań należy uściślić, że w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych realizowanych w 2007 r., sankcje nakładane za działania lub zaniedbania w tym okresie nie będą bardziej surowe od tych, które miały zastosowanie zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1580/2007.

(13) Uwzględniając trudności państw członkowskich z przystosowaniem się do nowych przepisów w sprawie krajowej pomocy finansowej określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1580/2007 dla programów

operacyjnych realizowanych w latach 2007 i 2008 należy przyjąć przepisy przejściowe umożliwiające odstąpienie od terminów określonych w art. 94 wspomnianego rozporządzenia.

(14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1580/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zwiększenie kwoty funduszu operacyjnego o maksymalnie 25 % kwoty początkowo zatwierdzonej i zmniejszenie jej o odsetek, który powinny ustalić państwa członkowskie, pod warunkiem zachowania ogólnych celów programu operacyjnego. Państwa członkowskie mogą zwiększyć ten odsetek w przypadku połączenia organizacji producentów, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i w przypadku zastosowania art. 94a.”;

2) w art. 82 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy.”;

3) w art. 94 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przedstawiają Komisji wniosek o pozwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 dla programów operacyjnych, które mają zostać zrealizowane w danym roku kalendarzowym, do dnia 31 stycznia przedmiotowego roku.”;

4) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Artykuł 94a

Zmiany w programie operacyjnym

Organizacja producentów, która zamierza wystąpić o przyznanie krajowej pomocy finansowej, w razie potrzeby zmienia program operacyjny na mocy art. 67.”;

5) w art. 97 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przedstawiają Wspólnocie wniosek o zwrot zatwierdzonej krajowej pomocy finansowej rzeczywiście wypłaconej organizacjom producentów, do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

Do wniosku dołącza się dowody potwierdzające, że warunki określone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 zostały spełnione w trzech z poprzednich czterech lat oraz szczegółowe dane dotyczące odnośnych organizacji producentów, kwoty faktycznie wypłaconej pomocy oraz całkowitej kwoty funduszu operacyjnego w podziale na wkład Wspólnoty, państwa członkowskiego (krajowa pomoc finansowa) i organizacji producentów oraz jej członków.”;

6) w art. 116 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 71, jeżeli jest to konieczne do zastosowania niniejszego ustępu. Te późniejsze płatności nie mogą jednak w żadnym przypadku być dokonywane później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.”;

b) po ust. 3 akapit pierwszy dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 71, jeżeli jest to konieczne do zastosowania niniejszego ustępu. Te późniejsze płatności nie mogą jednak w żadnym przypadku być dokonywane później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.”;

7) w art. 122 akapit pierwszy lit. b) skreśla się zdanie drugie;

8) w art. 152 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 47 ust. 2 niniejszego rozporządzenia grupy producentów realizujące plany uznawania, do których ma zastosowanie art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, i które nie są podzielone na okresy półroczne, mogą składać wnioski o przyznanie pomocy dotyczące okresów półrocznych. Wspomniane wnioski mogą obejmować jedynie okresy półroczne odpowiadające rocznym segmentom, które rozpoczęły się przed 2008 r.

5. W drodze odstępstwa od art. 96 w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych w 2007 r. dodatkowa pomoc finansowa przyznawana funduszem operacyjnym finansowana jest z EFRG na poziomie 50 % pomocy finansowej przyznanej organizacji producentów.

6. Plany uznawania zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które wciąż korzystają z zatwierdzenia na mocy art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do grup producentów spoza państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, i nieznajdujących się w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, ani na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, finansowane są zgodnie ze stawkami określonymi w art. 7 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

Plany uznawania zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które korzystały z przepisów art. 14 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia, i które wciąż korzystają z zatwierdzenia na mocy art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, są finansowane w wysokości określonej w art. 7 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

7. Płatności rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofania i związane z nią kontrole dotyczące wycofań z 2007 r., które nie zostały dokonane przed dniem 31 grudnia 2007 r., mogą jednak być dokonane po tym terminie zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96 zgodnie z jego brzmieniem w tym terminie.

8. Jeśli, w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych realizowanych w 2007 r. lub przed, z powodu działań lub zaniedbań w tym okresie miałyby zastosowanie sankcje na mocy tytułu III rozdziału V sekcji 3, lecz zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami zastosowanie miałyby mniej surowe sankcje lub nie nakładano by żadnych sankcji, wówczas zastosowanie mają mniej surowe sankcje lub, zależnie od przypadku, nie stosuje się żadnych sankcji.”.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 94 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych w latach 2007 i 2008 państwa członkowskie przedstawiają Komisji wniosek o pozwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 do dnia 1 lipca 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 591/2008**z dnia 23 czerwca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2007 dotyczące otwarcia przetargu stałego na odsprzedaż na rynku wspólnotowym zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 712/2007 ⁽²⁾ otworzyło stałe przetargi na odsprzedaż na rynku Wspólnoty zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich. Termin przedstawienia ofert w ostatnim przetargu częściowym upływa dnia 25 czerwca 2008 r.
- (2) W celu zapewnienia hodowcom oraz producentom pasz zwierzęcych zaopatrzenia po konkurencyjnych cenach na początku roku gospodarczego 2008/2009, należy w dalszym ciągu udostępniać na rynku zbóż zapasy interwencyjne znajdujące się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej, która obecnie jako jedyna dysponuje jeszcze zapasami, oraz szczegółowo określić dni tygodnia oraz konkretne daty składania ofert przez podmioty, w zależności od terminarza posiedzeń Kom-

tetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 712/2007.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 712/2007 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

„Od dnia 1 lipca 2008 r. termin składania ofert w przetargach częściowych upływa w środy dnia 9 lipca 2008 r., dnia 23 lipca 2008 r., dnia 6 sierpnia 2008 r., dnia 27 sierpnia 2008 r. oraz dnia 10 września 2008 r. o godzinie 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli)”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 58/2008 (Dz.U. L 22 z 25.1.2008, s. 3).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 23 czerwca 2008 r.

w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu

(2008/475/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 kwietnia 2007 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 423/2007 dotyczące środków ograniczających wobec Iranu. Artykuł 15 ust. 2 tego rozporządzenia przewiduje, że Rada ustanawia, weryfikuje i zmienia wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (2) Rada ustaliła, że kolejne osoby, podmioty i organy spełniają warunki określone w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 oraz że w związku z tym powinny być one – z poszczególnych i konkretnych powodów określonych w tym rozporządzeniu – wymienione

w wykazie zamieszczonym w załączniku V do tego rozporządzenia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 423/2007 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 20.4.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 219/2008 (Dz.U. L 68 z 12.3.2008, s. 5).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

A. Osoby fizyczne

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Reza AGHAZADEH	Data ur.: 15.3.1949 r. Nr paszportu: S4409483 ważny 26.4.2000 r. – 27.4.2010 r. Wydany: Teheran, Nr paszportu dyplomatycznego: D9001950 Wydany: 22.1.2008 r. ważny do 21.1.2013 r. Miejsce ur.: Khoy	Szef Organizacji Energii Jądrowej w Iranie (Atomic Energy Organisation of Iran – AEOL). AEOL nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.4.2007
2.	Generał brygady IRGC Javad DARVISH-VAND		Zastępca dyrektora ds. kontroli ministerstwa obrony i logistyki sił zbrojnych (MODAFL). Odpowiedzialny za całą infrastrukturę i instalacje MODAFL.	24.6.2008
3.	Generał brygady IRGC Seyyed Mahdi FARAH		Dyrektor zarządzający Organizacji Przemysłu Obronnego (DIO), która została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.6.2008
4.	Dr Hoseyn (Hossein) FAQIHAN	Adres NFPC: AEOL-NFPD, P.O. Box: 11365-8486, Teheran / Iran	Zastępca dyrektora i dyrektor naczelny przedsiębiorstwa zajmującego się wytwarzaniem i pozyskiwaniem paliwa jądrowego (NFPC) będącego częścią AEOL. AEOL nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006). NFPC jest zaangażowane w działania związane ze wzbogacaniem, których zawieszenia przez Iran domagają się Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa.	24.4.2007
5.	Inż. Mojtaba HAERI		Zastępca dyrektora ds. przemysłu w MADAFL. Pełni nadzór nad AIO i DIO.	24.6.2008
6.	Generał brygady IRGC Ali HOSEYNITASH		Szef wydziału ogólnego Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego zaangażowany w formułowanie założeń polityki dotyczącej kwestii jądrowej.	24.6.2008
7.	Mohammad Ali JAFARI, IRGC		Zajmuje stanowisko dowódcze w IRGC.	24.6.2008
8.	Mahmood JANNATIAN		Zastępca szefa Organizacji Energii Jądrowej w Iranie.	24.6.2008
9.	Said Esmail KHALILPOUR	Data ur.: 24.11.1945 r. Miejsce ur.: Langroud	Zastępca szefa AEOL. AEOL nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.4.2007
10.	Zastępca szefa AEOL. AEOL nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	Adres NFPC: AEOL-NFPD, P.O. Box: 11365-8486, Teheran / Iran Nr faksu: (+9821) 8021412	Szef Centrum Badań Jądrowych AEOL w Teheranie. MAEA nadal domaga się od Iranu wyjaśnień na temat eksperymentów z rozdzieleniem plutonu przeprowadzanych w tym centrum, w tym na temat obecności cząsteczek wysoko wzbogaconego uranu (HEU) w próbkach środowiskowych pobranych w zakładzie składowania odpadów w Karaj, gdzie rozmieszczone są kontenery stosowane do przechowywania zubożonego uranu wykorzystywanego w tych eksperymentach. AEOL nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.4.2007
11.	Ebrahim MAHMUDZADEH		Dyrektor zarządzający Iran Electronic Industries.	24.6.2008

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
12.	Generał brygady Beik MOHAMMADLU		Zastępca dyrektora ds. zaopatrzenia i logistyki w MODAFL.	24.6.2008
13.	Zastępca dyrektora ds. zaopatrzenia i logistyki w MODAFL.		Kierownik przedsiębiorstw Barzagani Tejarat Tavanmad Saccal; jego firma starała się nabyć towary potencjalnie niebezpieczne dla podmiotów wymienionych w rezolucji RB ONZ nr 1737.	24.6.2008
14.	Generał brygady Mohammad NADERI		Szef organizacji przemysłu lotniczego (<i>Aerospace Industries Organisation</i> – AIO). AIO uczestniczyła w irańskich programach związanych z potencjalnie niebezpiecznymi technologiami.	24.6.2008
15.	Generał brygady IRGC Mostafa Mohammad NAJJAR		Minister MODAFL odpowiedzialny za ogół programów wojskowych, w tym programów w zakresie pocisków balistycznych.	24.6.2008
16.	Dr Javad RAHIQI	Data ur.: 21.4.1954 r. Miejsce ur.: Mashad	Szef Centrum Technologii Jądrowej AEOI w Isfahanie. Nadzoruje ono zakład konwersji uranu w Isfahanie. Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa domagają się, aby Iran zawiesił wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. Dotyczy to wszystkich prac związanych z konwersją uranu. AEOI nadzoruje program jądrowy Iranu i zostało wymienione w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.4.2007
17.	Kontradmiral Mohammad SHAFFI RUDSARI		Zastępca dyrektora ds. koordynacji w MODAFL.	24.6.2008
18.	Generał brygady IRGC Ali SHAMSHIRI		Zastępca dyrektora ds. bezpieczeństwa wewnętrznego MODAFL odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracowników i instalacji.	24.6.2008
19.	Abdollah SOLAT SANA		Dyrektor naczelny zakładu konwersji uranu (UCF) w Isfahanie. Jest to zakład, który wytwarza dla zakładu prowadzącego wzbogacanie w Natanz materiał zasilający służący do wzbogacania (UF6). W dniu 27 sierpnia 2006 r. Solat Sana otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za pełnioną przez siebie rolę.	24.4.2007
20.	Generał brygady IRGC Ahmad VAHIDI		Zastępca szefa MODAFL.	24.6.2008

B. Osoby prawne, podmioty i organy

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Aerospace Industries Organisation, AIO	AIO, 28 Shian 5, Lavizan, Teheran	AIO prowadzi nadzór nad wytwarzaniem pocisków w Iranie, w tym nadzoruje Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group oraz Fajr Industrial Group; grupy te zostały wymienione w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006). Szef AIO oraz dwaj inni wyżsi urzędnicy zostali również wymienieni w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	24.4.2007
2.	Armament Industries	Pasdaran Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO (Organizacji Przemysłu Obronnego – <i>Defence Industries Organisation</i>).	24.4.2007

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
3.	Armed Forces Geographical Organisation		Uważana za dostawcę informacji geoprze-strzennej dla programu w zakresie pocisków balistycznych.	24.6.2008
4.	Bank Melli, Melli Bank Iran oraz wszystkie oddziały i filie, w tym: a) Melli Bank plc b) Bank Melli Iran Zao	Ferdowsi Avenue, PO Box 11365-171, Teheran London Wall, 11th floor, Londyn EC2Y 5EA, Zjednoczone Królestwo Nr 9/1, Ulica Maszkowa, Moskwa, 130064, Rosja	Dostarcza lub stara się dostarczać wsparcie finansowe firmom, które są zaangażowane w zakup towarów służących realizacji irańskiego programu jądrowego i programu w zakresie pocisków balistycznych lub zakupują takie towary (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company i DIO). Bank Melli ułatwia działalność Iranu w dziedzinie związanej z technologiami potencjalnie niebezpiecznymi. Ułatwił on wielokrotnie zakup potencjalnie niebezpiecznych materiałów dla irańskich programów jądrowych i programów w zakresie pocisków balistycznych. Świadczył różnorodne usługi finansowe w imieniu podmiotów związanych z irańskim sektorem jądrowym i sektorem zajmującym się pociskami, w tym otwierał akredytywy i prowadził rachunki. Wiele z powyższych przedsiębiorstw zostało wymienionych w rezolucjach RB ONZ nr 1737 i 1747.	24.6.2008
5.	Defence Technology and Science Research Centre (DTSRC) – znane również pod nazwą Educational Research Institute / Moas-sese Amozeh Va Tahgiag-hati (ERI/MAVT Co.)	Pasdaran Av., PO Box 19585/777, Teheran	Odpowiedzialne za badania naukowe i rozwój. Spółka zależna DIO. DTSRC przeprowadza znaczną część transakcji kupna na rzecz DIO.	24.4.2007
6.	Iran Electronic Industries	P. O. Box 18575-365, Teheran, Iran	Spółka całkowicie zależna MODAFL (i w związku z tym organizacją siostrzana AIO, AvIO i DIO). Jej zadaniem jest produkcja elementów elektronicznych do irańskich systemów broni.	24.6.2008
7.	Siły lotnicze IRGC (IRGC Air Force)		Zarządza irańskimi zasobami pocisków balistycznych krótkiego i dalekiego zasięgu. Dowódca sił lotniczych IRGC został wymieniony w rezolucji RB ONZ nr 1737.	24.6.2008
8.	Khatem-ol Anbiya Construction Organisation	Number 221, North Falamak-Zarafshan Intersection, 4th Phase, Shahkrak-E-Ghods, Teheran 14678, Iran	Grupa przedsiębiorstw będąca własnością IRGC. Wykorzystuje zasoby inżynierskie IRGC do prac budowlanych; jest głównym wykonawcą dużych projektów, w tym drążenia tuneli; uważa się, że wspiera irański program jądrowy i program w zakresie pocisków balistycznych.	24.6.2008
9.	Malek Ashtar University		Związany z ministerstwem obrony, w 2003 r. utworzył w ścisłej współpracy z AIO kierunek kształcenia w dziedzinie pocisków.	24.6.2008
10.	Marine Industries	Pasdaran Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO.	24.4.2007
11.	Mechanic Industries Group		Uczestniczyła w produkcji elementów służących realizacji programu balistycznego.	24.6.2008
12.	Ministerstwo obrony i logistyki sił zbrojnych (MODAFL)	West side of Dabestan Street, Abbas Abad District, Teheran	Odpowiedzialne za badania prowadzone przez Iran w zakresie programów badawczych, programów w dziedzinie rozwoju i produkcji, w tym wspieranie programu jądrowego i programu w zakresie pocisków balistycznych.	24.6.2008

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
13.	Ministerstwo obrony logistyka eksportu (MODLEX)	P. O. Box 16315-189, Teheran, Iran	Dział MODAFL zajmujący się eksportem, agencja zajmująca się eksportem gotowych broni w transakcjach międzypaństwowych. Na mocy rezolucji RB ONZ nr 1747 (2007) MODLEX nie powinien prowadzić działalności handlowej.	24.6.2008
14.	3M Mizan Machinery Manufacturing		Firma będąca przykrywką dla AIO uczestnicząca w dokonywaniu zakupów w dziedzinie technologii balistycznych.	24.6.2008
15.	Nuclear Fuel Production and Procurement Company - NFPC (przedsiębiorstwo zajmujące się wytwarzaniem i pozyskiwaniem paliwa jądrowego)	AEIOI-NFPD, P.O.Box: 11365-8486, Teheran / Iran	Oddział AEIOI odpowiedzialny za wytwarzanie paliwa jądrowego (NFPD); zajmuje się badaniami i rozwojem w dziedzinie jądrowego cyklu paliwowego, w tym badaniami uranu, jego wydobyciem, obróbką rudy, konwersją oraz gospodarką odpadami jądrowymi. NFPC jest następcą NFPD, oddziału AEIOI, który zajmuje się badaniami i rozwojem w dziedzinie jądrowego cyklu paliwowego, w tym konwersją i wzbogacaniem.	24.4.2007
16.	Parchin Chemical Industries		Zajmowała się technikami napędu w ramach irańskiego programu balistycznego.	24.6.2008
17.	Special Industries Group	Pasdarav Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO.	24.4.2007
18.	State Purchasing Organisation (SPO)		SPO prawdopodobnie ułatwia import kompletnego uzbrojenia. Jest prawdopodobnie spółką zależną MODAFL.	24.6.2008"

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 2008/185/WE w celu włączenia francuskich departamentów Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord do wykazu regionów wolnych od choroby Aujeszky'ego

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2387)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/476/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, zwłaszcza jej art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 64/432/EWG ustanawia zasady mające zastosowanie do wewnątrzwspólnotowego handlu niektórymi zwierzętami. Artykuł 9 tej dyrektywy przewiduje, że obowiązkowe krajowe programy w zakresie niektórych chorób zakaźnych, w tym choroby Aujeszky'ego, muszą być przedstawiane Komisji do zatwierdzenia. Ponadto art. 10 dyrektywy 64/432/EWG stanowi, że państwa członkowskie przedstawiają Komisji dokumentację dotyczącą statusu tych chorób na ich terytoriach.

(2) Decyzja Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzwspólnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszky'ego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie ⁽²⁾ zawiera, w załączniku I do tej decyzji, wykaz państw członkowskich bądź ich regionów wolnych od choroby Aujeszky'ego, w których szczepienia są zabronione. Załącznik II do decyzji 2008/185/WE zawiera wykaz państw członkowskich bądź ich regionów, w których wdrożono programy kontroli tej choroby.

(3) Program zwalczania choroby Aujeszky'ego funkcjonuje we Francji od kilku lat, a departamenty Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord włączono do wykazu regionów, w których wdrożono zatwierdzone programy kontroli choroby Aujeszky'ego.

(4) Francja przedstawiła Komisji uzupełniającą dokumentację dotyczącą statusu departamentów Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord, z której wynika, że na obszarze tych departamentów choroba ta została zwalczona.

(5) Komisja zbadała przedstawioną przez Francję dokumentację i uznała ją za zgodną z art. 10 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG. W związku z powyższym departamenty te powinny zostać włączone do wykazu w załączniku I do decyzji 2008/185/WE.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/185/WE.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i II do decyzji 2008/185/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie lub ich regiony wolne od choroby Aujeszky'ego oraz w których zabronione jest szczepienie

Kod ISO	Państwo członkowskie	Regiony
CZ	Republika Czeska	Wszystkie regiony
DK	Dania	Wszystkie regiony
DE	Niemcy	Wszystkie regiony
FR	Francja	Departamenty Ain, Aisne, Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bas-Rhin, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Drôme, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Gers, Gironde, Hautes-Alpes, Hauts-de-Seine, Haute Garonne, Haute-Loire, Haute-Marne, Hautes-Pyrénées, Haut-Rhin, Haute-Saône, Haute-Savoie, Haute-Vienne, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loire, Loire-Atlantique, Loir-et-Cher, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Paris, Pas de Calais, Pyrénées-Atlantiques, Pyrénées-Orientales, Puy-de-Dôme, Réunion, Rhône, Sarthe, Saône-et-Loire, Savoie, Seine-et-Marne, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Vosges, Yonne, Yvelines
CY	Cypr	Całe terytorium
LU	Luksemburg	Wszystkie regiony
AT	Austria	Całe terytorium
SK	Słowacja	Wszystkie regiony
FI	Finlandia	Wszystkie regiony
SE	Szwecja	Wszystkie regiony
UK	Zjednoczone Królestwo	Wszystkie regiony w Anglii, Szkocji i Walii

ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie lub ich regiony, w których wdrożono zatwierdzone programy kontroli choroby Aujeszky'ego

Kod ISO	Państwo członkowskie	Regiony
BE	Belgia	Całe terytorium
ES	Hiszpania	Terytorium wspólnot autonomicznych Galicja, Kraj Basków, Asturia, Kantabria, Nawarra, La Rioja Terytorium prowincji León, Zamora, Palencia, Burgos, Valladolid i Ávila we wspólnocie autonomicznej Kastylii i León Terytorium prowincji Las Palmas na Wyspach Kanaryjskich
IT	Włochy	Prowincja Bolzano
NL	Niderlandy	Całe terytorium

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 czerwca 2008 r.****w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz na potrzeby ziemskich systemów zapewniających usługi łączności elektronicznej we Wspólnocie***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2625)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2008/477/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

miały w znacznej mierze charakter paneuropejski, co oznacza, że użytkownicy tego rodzaju usług w jednym państwie członkowskim będą mieli również dostęp do równoważnych usług w każdym innym państwie członkowskim.

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

(4) Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE w dniu 5 lipca 2006 r. Komisja udzieliła Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (zwanej dalej „CEPT”) mandatu w zakresie opracowania możliwie jak najmniej restrykcyjnych warunków technicznych dla zakresów częstotliwości, których dotyczy WAPECS.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W swoim komunikacie „Ułatwienie dostępu do widma radiowego na potrzeby usług bezprzewodowej łączności elektronicznej poprzez zwiększenie elastyczności” ⁽²⁾, który dotyczył między innymi zakresu 2 500–2 690 MHz, Komisja opowiedziała się za bardziej elastycznym użytkowaniem częstotliwości. W przygotowanej przez zespół ds. polityki widma radiowego (RSPG) opinii z dnia 23 listopada 2005 r., dotyczącej polityki na rzecz bezprzewodowego dostępu do usług łączności elektronicznej (WAPECS), państwa członkowskie podkreśliły wagę niepreferowania żadnych technologii ani usług jako istotnego celu politycznego ustanowionego z myślą o bardziej elastycznym wykorzystaniu widma radiowego. W opinii tej stwierdzono również, że celów tych nie należy wprowadzać nagle, lecz stopniowo, tak aby uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

(5) Na podstawie tego mandatu CEPT przygotowała raport (raport CEPT nr 19) w sprawie możliwie jak najmniej restrykcyjnych warunków technicznych dla zakresów częstotliwości, których dotyczy WAPECS. Raport ten zawiera warunki techniczne oraz wytyczne dotyczące stosowania jak najmniej restrykcyjnych warunków wobec stacji bazowych i stacji końcowych pracujących w zakresie 2 500–2 690 MHz, które zapewnią odpowiednie zarządzanie ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń na terytorium poszczególnych krajów oraz poza nim, bez narzucania zastosowania jakiejkolwiek konkretnej technologii, w oparciu o optymalne parametry dla najbardziej prawdopodobnego wykorzystania tego zakresu.

(2) Wyznaczenie zakresu 2 500–2 690 MHz na potrzeby systemów zapewniających usługi łączności elektronicznej jest ważnym krokiem uwzględniającym zarówno konwergencję sektorów łączności ruchomej, stałej oraz radiodifuzji, jak i innowacje techniczne. Usługi świadczone w tym zakresie częstotliwości powinny głównie umożliwiać użytkownikom dostęp do łączności szerokopasmowej.

(6) Zgodnie z raportem CEPT nr 19, w niniejszej decyzji wprowadza się pojęcie „Block Edge Masks” (BEM), które oznacza parametry techniczne mające zastosowanie do całego bloku częstotliwości określonego użytkownika, niezależnie od liczby kanałów zajmowanych przez wybraną przez niego technologię. Parametry te powinny stanowić część warunków zezwoleń na użytkowanie częstotliwości. Dotyczą one zarówno emisji wewnątrz bloku częstotliwości (moc nadawania w granicach bloku częstotliwościowego), jak i poza nim (emisja pozapasmowa). Stanowią one wymogi prawne służące wyeliminowaniu szkodliwych zakłóceń między sąsiadującymi sieciami i obowiązują bez uszczerbku dla limitów określonych w normach dotyczących urządzeń, ustanowionych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności („dyrektywa RTTE”) ⁽³⁾.

(3) Oczekuje się, że bezprzewodowe usługi szerokopasmowej łączności elektronicznej, na potrzeby których ma zostać wyznaczony zakres 2 500–2 690 MHz, będą

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ COM(2007) 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

- (7) Wyznaczenie i udostępnienie zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz zgodnie z wynikami mandatu udzielonego CEPT następuje przy uwzględnieniu faktu, że w zakresie tym istnieją już inne zastosowania. Właściwe kryteria dotyczące współużytkowania częstotliwości, umożliwiające współistnienie niektórych systemów, zostały opracowane przez Komitet ds. Łączności Elektronicznej (ECC) w raporcie nr 45. W przypadku innych systemów i usług właściwe kryteria dotyczące współużytkowania częstotliwości, umożliwiające ich współistnienie, mogą opierać się na ustaleniach krajowych.
- (8) W celu zapewnienia kompatybilności konieczne jest zapewnienie odstępu o szerokości 5 MHz między granicami bloków częstotliwości wykorzystywanych do pracy bez ograniczeń w trybie duplexowym z podziałem czasu (TDD) i w trybie duplexowym z podziałem częstotliwości (FDD) lub w przypadku dwóch niesynchronizowanych sieci pracujących w trybie TDD. Odstęp taki należy zapewnić albo poprzez pozostawienie niewykorzystywanego pasma o szerokości 5 MHz jako pasma ochronnego, albo poprzez jego wykorzystanie zgodnie z parametrami ograniczonego BEM, kiedy przylega ono do bloku FDD (łącze „uplink”) lub znajduje się między dwoma blokami TDD, albo poprzez jego wykorzystanie zgodnie z parametrami ograniczonego lub nieograniczonego BEM, kiedy przylega ono do bloku FDD (łącze „downlink”). Każda próba wykorzystania pasma ochronnego o szerokości 5 MHz powoduje zwiększone ryzyko zakłóceń.
- (9) Biorąc pod uwagę stwierdzone na podstawie badań prowadzonych w skali europejskiej i światowej coraz większe zapotrzebowanie na ziemskie usługi łączności elektronicznej zapewniające łączność szerokopasmową, wyniki uzyskane w ramach mandatu udzielonego CEPT powinny zostać zastosowane we Wspólnocie i niezwłocznie wdrożone w państwach członkowskich.
- (10) Harmonizacja na mocy niniejszej decyzji nie powinna wykluczać możliwości stosowania przez poszczególne państwa członkowskie, w uzasadnionych przypadkach, okresów przejściowych, które mogą obejmować uzgodnienia w sprawie współużytkowania częstotliwości radiowych, zgodnie z art. 4 ust. 5 decyzji o spektrum radiowym.
- (11) Aby zapewnić efektywne wykorzystanie zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz w dłuższym okresie, organy administracji powinny kontynuować badania, które mogą przyczynić się do zwiększenia wydajności i opracowania nowatorskich zastosowań. Badania takie powinny zostać

uwzględnione przy rozważaniu przeglądu niniejszej decyzji.

- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma na celu harmonizację warunków udostępniania zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz oraz jego efektywnego wykorzystania na potrzeby ziemskich systemów zapewniających usługi łączności elektronicznej we Wspólnocie.

Artykuł 2

1. Najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji państwa członkowskie wyznaczają, a następnie udostępniają na zasadzie braku wyłączności zakres częstotliwości 2 500–2 690 MHz na potrzeby ziemskich systemów zapewniających usługi łączności elektronicznej, zgodnie z parametrami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, państwa członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o okresy przejściowe, które mogą obejmować uzgodnienia w zakresie współużytkowania częstotliwości radiowych, zgodnie z art. 4 ust. 5 decyzji nr 676/2002/WE.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy, o których mowa w ust. 1, gwarantowały właściwą ochronę systemów działających w sąsiadujących zakresach częstotliwości.

Artykuł 3

Państwa członkowskie kontrolują użytkowanie zakresu częstotliwości 2 500–2 690 MHz i przedstawiają Komisji wyniki swoich obserwacji celem umożliwienia okresowego i terminowego przeglądu niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PARAMETRY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

Poniższe parametry techniczne, zwane Block Edge Mask (BEM), stanowią istotny element wśród warunków niezbędnych do zapewnienia możliwości współistnienia sąsiadujących sieci w przypadku braku umów dwustronnych lub wielostronnych, co nie wyklucza możliwości stosowania mniej rygorystycznych parametrów technicznych, jeżeli operatorzy tych sieci uzgodnili je między sobą. Państwa członkowskie powinny zapewnić operatorom możliwość swobodnego zawierania umów dwustronnych i wielostronnych w celu opracowania mniej rygorystycznych parametrów technicznych, a także możliwość stosowania takich parametrów w przypadku ich uzgodnienia przez wszystkie strony, których to dotyczy.

Urządzenia pracujące w tym zakresie mogą również pracować z innymi od podanych niżej maksymalnymi wartościami zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.), pod warunkiem że stosowane są odpowiednie techniki osłabiania zakłóceń, zgodne z dyrektywą 1999/5/WE oraz zapewniające poziom ochrony co najmniej równorzędny poziomowi zapewnianemu przez te parametry techniczne.

A) PARAMETRY OGÓLNE

- 1) Przydziela się bloki częstotliwości będące wielokrotnością 5,0 MHz.
- 2) W zakresie 2 500–2 690 MHz odstęp dupleksowy dla trybu pracy FDD wynosi 120 MHz, przy czym kanał nadawczy stacji końcowej (łącze „uplink”) znajduje się w dolnej części tego zakresu, począwszy od 2 500 MHz (do wartości granicznej 2 570 MHz), a kanał nadawczy stacji bazowej (łącze „downlink”) – w górnej części tego zakresu, począwszy od 2 620 MHz.
- 3) Podzakres 2 570–2 620 MHz może być wykorzystywany na potrzeby trybu TDD lub innych trybów pracy przy spełnieniu wymogów BEM opisanych w niniejszym załączniku. Poza podzakresem 2 570–2 620 MHz o wykorzystaniu takim można postanowić na poziomie krajowym i musi ono obejmować w równym stopniu górną część zakresu, począwszy od 2 690 MHz (i poniżej), jak i dolną jego część, począwszy od 2 570 MHz (i poniżej).

B) NIEOGRANICZONE BEM DLA STACJI BAZOWYCH

BEM dla bloku częstotliwości niepodlegającego ograniczeniom tworzą table 1, 2 i 3 połączone w taki sposób, że wartość graniczna dla każdej częstotliwości określana jest przez najwyższą wartość spośród wymogów podstawowych i wymogów specyficznych dla bloku.

Tabela 1

Wymogi podstawowe – BEM dla pozapasmowej e.i.r.p. stacji bazowej

Zakres częstotliwości, w którym odbierane są emisje pozapasmowe	Maksymalna średnia e.i.r.p. (uśredniona w paśmie o szerokości 1 MHz)
Częstotliwości przeznaczone dla łącza „downlink” FDD oraz ± 5 MHz poza zakresem bloków częstotliwości przeznaczonych dla łącza „downlink” FDD	+ 4 dBm/MHz
Częstotliwości w zakresie 2 500–2 690 MHz nieobjęte powyższą definicją	– 45 dBm/MHz

Tabela 2

Wymogi specyficzne dla bloku – BEM dla e.i.r.p. w granicach bloku częstotliwościowego obowiązujące dla stacji bazowej

Maksymalna e.i.r.p. w granicach bloku częstotliwościowego	+ 61 dBm/5 MHz
---	----------------

Uwaga: państwa członkowskie mogą zwiększyć ten limit do 68 dBm/5 MHz w przypadku szczególnych zastosowań, np. na obszarach o niskiej gęstości zaludnienia, pod warunkiem że nie zwiększa to znacząco ryzyka blokowania odbiornika stacji końcowej.

Tabela 3

Wymogi specyficzne dla bloku – BEM dla pozapasmowej e.i.r.p. obowiązujące dla stacji bazowej

Przesunięcie w stosunku do odpowiedniej granicy bloku	Maksymalna średnia e.i.r.p.
Początek zakresu (2 500 MHz) do – 5 MHz (dolna granica)	Poziom wymogu podstawowego
– 5,0 do – 1,0 MHz (dolna granica)	+ 4 dBm/MHz
– 1,0 do – 0,2 MHz (dolna granica)	+ 3 + 15(Δ_F + 0,2) dBm/30 kHz
– 0,2 do 0,0 MHz (dolna granica)	+ 3 dBm/30 kHz
0,0 do + 0,2 MHz (górną granica)	+ 3 dBm/30 kHz
+ 0,2 do + 1,0 MHz (górną granica)	+ 3 – 15(Δ_F – 0,2) dBm/30 kHz
+ 1,0 do + 5,0 MHz (górną granica)	+ 4 dBm/MHz
+ 5,0 MHz (górną granica) do końca zakresu (2 690 MHz)	Poziom wymogu podstawowego

Gdzie: Δ_F oznacza przesunięcie częstotliwości w stosunku do granicy bloku (w MHz)

C) OGRANICZONE BEM DLA STACJI BAZOWYCH

BEM dla bloku częstotliwości podlegającego ograniczeniom tworzą table 1 i 4 połączone w taki sposób, że wartość graniczna dla każdej częstotliwości określana jest przez najwyższą wartość spośród wymogów podstawowych i wymogów specyficznych dla bloku.

Tabela 4

Wymogi specyficzne dla bloku – BEM dla e.i.r.p. w granicach bloku częstotliwościowego obowiązujące dla stacji bazowej w przypadku bloku podlegającego ograniczeniom

Maksymalna e.i.r.p. w granicach bloku częstotliwościowego	+ 25 dBm/5 MHz
---	----------------

D) OGRANICZONE BEM DLA STACJI BAZOWYCH Z OGRANICZENIAMI DOTYCZĄCYMI UMIEJSCOWIENIA ANTENY

Jeżeli anteny umieszczone są na zewnątrz albo jeżeli wysokość anteny jest mniejsza od określonej, państwo członkowskie może stosować alternatywne parametry zgodnie z tabelą 5, pod warunkiem że na granicach geograficznych z innymi państwami członkowskimi zastosowanie ma tabela 1, a na poziomie krajowym wiążąca pozostaje tabela 4.

Tabela 5

Wymogi specyficzne dla bloku – BEM dla pozapasmowej e.i.r.p. obowiązujące dla stacji bazowej w przypadku bloku podlegającego ograniczeniom oraz przy dodatkowych ograniczeniach dotyczących umiejscowienia anteny

Przesunięcie w stosunku do odpowiedniej granicy bloku	Maksymalna średnia e.i.r.p.
Początek zakresu (2 500 MHz) do – 5 MHz (dolna granica)	– 22 dBm/MHz
– 5,0 do – 1,0 MHz (dolna granica)	– 18 dBm/MHz
– 1,0 do – 0,2 MHz (dolna granica)	– 19 + 15(Δ_F + 0,2) dBm/30 kHz
– 0,2 do 0,0 MHz (dolna granica)	– 19 dBm/30 kHz
0,0 do + 0,2 MHz (górną granica)	– 19 dBm/30 kHz
+ 0,2 do + 1,0 MHz (górną granica)	– 19 – 15(Δ_F – 0,2) dBm/30 kHz
+ 1,0 do + 5,0 MHz (górną granica)	– 18 dBm/MHz
+ 5,0 MHz (górną granica) do końca zakresu (2 690 MHz)	– 22 dBm/MHz

Gdzie: Δ_F oznacza przesunięcie częstotliwości w stosunku do granicy bloku (w MHz)

E) WARTOŚCI GRANICZNE DLA STACJI KOŃCOWYCH:

Table 6

Limity mocy nadawania w granicach bloku częstotliwościowego obowiązujące dla stacji końcowych

	Maksymalna średnia moc promieniowania (w tym zakres ATPC (Automatic Transmitter Power Control – automatyczna regulacja mocy nadawczej))
Całkowita moc promieniowania (TRP)	31 dBm/5 MHz
e.i.r.p.	35 dBm/5 MHz

Uwaga: e.i.r.p. należy stosować w przypadku stacjonarnych lub instalowanych stacji końcowych, a TRP należy stosować w przypadku stacji końcowych ruchomych lub nomadycznych. TRP stanowi miarę faktycznej mocy promieniowania anteny. TRP określa się jako całkowitą moc promieniowanej we wszystkich kierunkach.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 1999/217/WE odnośnie do rejestru substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2336)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/478/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 2232/96 ustanawia procedurę dotyczącą ustalania zasad w odniesieniu do substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych. Rozporządzenie to przewiduje przyjęcie rejestru substancji aromatycznych („rejestr”) po notyfikacji przez państwa członkowskie wykazu substancji aromatycznych, które mogą być używane w środkach spożywczych lub na środkach spożywczych sprzedawanych na ich terytorium i na podstawie kontroli tej notyfikacji przez Komisję. Rejestr ten został przyjęty decyzją Komisji 1999/217/WE ⁽²⁾.

(2) Ponadto rozporządzenie (WE) nr 2232/96 ustanawia program oceny substancji aromatycznych w celu sprawdzenia, czy spełniają one ogólne kryteria stosowania substancji aromatycznych, określone w załączniku do wymienionego rozporządzenia.

(3) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w swojej opinii z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącej węglodorów alifatycznych i aromatycznych stwierdził, że 2-metylobuta-1,3-dien (wpisany do rejestru pod

numerem FL 01 049) wykazuje potencjał genotoksyczny *in vivo* oraz działanie rakotwórcze u zwierząt doświadczalnych. W związku z tym jego stosowanie jako substancji aromatycznej nie jest dopuszczalne, ponieważ nie spełnia on ogólnych kryteriów stosowania substancji aromatycznych, określonych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2232/96. Wobec powyższego substancja ta powinna zostać wykreślona z rejestru.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 1999/217/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 1999/217/WE, w tabeli w części A wykreśla się wiersz dotyczący substancji oznaczonej numerem FL 01 049 (2-metylobuta-1,3-dien).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1999, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/252/WE (Dz.U. L 91 z 29.3.2006, s. 48).

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2008/479/WPZiB

z dnia 23 czerwca 2008 r.

zmieniające wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przyjęciem rezolucji nr 1737 (2006) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych Rada Unii Europejskiej przyjęła w dniu 27 lutego 2007 r. wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾.
- (2) Zakaz udostępniania osobom i podmiotom objętym środkami ograniczającymi funduszy lub zasobów ekonomicznych nie powinien uniemożliwiać dokonywania na zamrożone rachunki płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed datą, z którą rachunki te zostały objęte środkami ograniczającymi, pod warunkiem że płatności te również podlegają zamrożeniu.
- (3) Rada ustaliła również dodatkowe osoby i podmioty, które spełniają kryteria określone w art. 4 ust. 1 lit. b) i w art. 5 ust. 1 lit. b) wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB. Te osoby i podmioty powinny być zatem wymienione w załączniku II do wspólnego stanowiska,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

We wspólnym stanowisku 2007/140/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) płatności na zamrożone rachunki należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed datą, z którą rachunki te zostały objęte środkami ograniczającymi;”;

2) załącznik II do wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, s. 49. Wspólne stanowisko zmienione wspólnym stanowiskiem 2007/246/WPZiB (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, s. 67).

ZAŁĄCZNIK

A. Osoby fizyczne

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Reza AGHAZADEH	Data ur.: 15.3.1949 r. Nr paszportu: S4409483 ważny 26.4.2000 r. – 27.4.2010 r. Wydany: Teheran, Nr paszportu dyplomatycznego: D9001950 Wydany: 22.1.2008 r. ważny do 21.1.2013 r. Miejsce ur.: Khoy	Szef Organizacji Energii Jądrowej w Iranie (<i>Atomic Energy Organisation of Iran – AEOI</i>). AEOI nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.4.2007
2.	Amir Moayyed ALAI		Zaangażowany w zarządzanie montażem i konstrukcją wirówek. Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa domagają się, aby Iran zawiesił wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. Dotyczy to wszystkich prac związanych z wirówkami. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Alai otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w zarządzaniu montażem i konstrukcją wirówek.	23.4.2007
3.	Mohammed Fedai ASHIANI		Zaangażowany w wytwarzanie uranylowego węglanu amonu (<i>ammonium uranyl carbonate – AUC</i>) oraz w kierowanie kompleksem prowadzącym wzbogacanie w Natanz. Iranowi nakazano zawiesić wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Ashiani otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w procesie wytwarzania AUC oraz w zarządzaniu i w sporządzeniu projektu technicznego kompleksu prowadzącego wzbogacanie w Natanz (Kashan).	23.4.2007
4.	Haleh BAKHTIAR		Osoba zaangażowana w wytwarzanie magnezu o stężeniu 99,9 %. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Bakhtiar otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w procesie produkcji magnezu o stężeniu 99,9 %. Magnezu o tej czystości używa się do wytwarzania metalicznego uranu, który może być przetapiany na materiał stosowany w broni jądrowej. Iran odmówił zapewnienia MAEA dostępu do dokumentu dotyczącego wytwarzania półkul metalicznego uranu, które wykorzystuje się jedynie do konstrukcji broni jądrowej.	23.4.2007
5.	Morteza BEHZAD		Osoba zaangażowana w wytwarzanie części składowych wirówek. Iranowi nakazano zawiesić wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. Dotyczy to wszystkich prac związanych z wirówkami. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Behzad otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w wytwarzaniu złożonych i precyzyjnych elementów wirówek.	23.4.2007
6.	Generał brygady IRGC Javad DARVISH-VAND		Zastępca dyrektora ds. kontroli ministerstwa obrony i logistyki sił zbrojnych (MODAFL). Odpowiedzialny za całą infrastrukturę i instalacje MODAFL.	23.6.2008
7.	Dr Mohammad ESLAMI		Szef instytutu szkolenia i badań sektora obrony.	23.6.2008
8.	Generał brygady IRGC Seyyed Mahdi FARAHI		Dyrektor zarządzający Organizacji Przemysłu Obronnego (DIO), która została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.6.2008

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
9.	Dr Hoseyn (Hossein) FAQIHIAN	Adres NFPC: AEIOI-NFPD, P.O. Box: 11365-8486, Teheran/Iran	Zastępca dyrektora i dyrektor naczelny przedsiębiorstwa zajmującego się wytwarzaniem i pozyskiwaniem paliwa jądrowego (NFPC) będącego częścią AEIOI. AEIOI nadzoruje program jądrowy Iranu i został wymieniony w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006). NFPC jest zaangażowane w działania związane ze wzbogacaniem, których zawieszenia przez Iran domagają się Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa.	23.4.2007
10.	Inż. Mojtaba HAERI		Zastępca dyrektora ds. przemysłu w MADAFL. Pełni nadzór nad AIO i DIO.	23.6.2008
11.	Generał brygady IRGC Ali HOSEYNITASH		Szef wydziału ogólnego Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego zaangażowany w formułowanie założeń polityki dotyczącej kwestii jądrowej.	23.6.2008
12.	Seyyed Hussein (Hossein) HUSSEINI (HOSSEINI)	Data ur.: 27.7.1973 r. Nr paszportu: K8196482 Wydany: 8.4.2006 r. ważny do 8.4.2011 r.	Urzędnik AEIOI zaangażowany w projekt dotyczący doświadczalnego reaktora ciężkowodnego (IR40) w Araku. W rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006) wezwano Iran do zawieszenia wszelkich prac nad projektami związanymi z ciężką wodą.	23.4.2007
13.	Mohammad Ali JAFARI, IRGC		Zajmuje stanowisko dowódcze w IRGC.	23.6.2008
14.	Mahmood JANNATIAN		Zastępca szefa Organizacji Energii Jądrowej w Iranie.	23.6.2008
15.	Javad KARIMI SABET		Prezes Novin Energy Company. W sierpniu 2006 r. został odznaczony przez prezydenta Ahmadinedżada za swoją rolę w opracowaniu, produkcji, instalacji i uruchomieniu urządzeń jądrowych w Natanz.	23.4.2007
16.	Said Esmail KHALILIPOUR	Data ur.: 24.11.1945 r. Miejsce ur.: Langrond	Zastępca szefa AEIOI. AEIOI nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.4.2007
17.	Ali Reza KHANCHI	Adres NFPC: AEIOI-NFPD, P.O. Box: 11365-8486, Teheran/Iran Nr faksu: (+9821) 8021412	Szef Centrum Badań Jądrowych AEIOI w Teheranie. MAEA nadal domaga się od Iranu wyjaśnień na temat eksperymentów z rozdzieleniem plutonu przeprowadzanych w tym centrum, w tym na temat obecności cząsteczek wysoko wzbogaconego uranu (HEU) w próbkach środowiskowych pobranych w zakładzie składowania odpadów w Karaj, gdzie rozmieszczone są kontenery stosowane do przechowywania zubożonego uranu wykorzystywanego w tych eksperymentach. AEIOI nadzoruje program jądrowy Iranu i została wymieniona w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.4.2007
18.	Ebrahim MAHMUDZADEH		Dyrektor zarządzający Iran Electronic Industries.	23.6.2008
19.	Hamid-Reza MOHAJERANI		Zaangażowany w zarządzanie produkcją w zakładzie konwersji uranu (UCF) w Isfahanie. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Mohajerani otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w zarządzaniu produkcją w UCF oraz w planowaniu, budowie i w instalacji jednostki UF6 (UF6 to materiał zasilający wykorzystywany w procesie wzbogacania).	23.4.2007

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
20.	Generał brygady Beik MOHAMMADLU		Zastępca dyrektora ds. zaopatrzenia i logistyki w MODAFL.	23.6.2008
21.	Anis NACCACHE		Kierownik przedsiębiorstw Barzagani Tejarat Tavanmad Sacca; jego firma starała się nabyć towary potencjalnie niebezpieczne dla podmiotów wymienionych w rezolucji RB ONZ nr 1737.	23.6.2008
22.	Generał brygady Mohammad NADERI		Szef organizacji przemysłu lotniczego (<i>Aerospace Industries Organisation – AIO</i>). AIO uczestniczyła w irańskich programach związanych z potencjalnie niebezpiecznymi technologiami.	23.6.2008
23.	Generał brygady IRGC Mostafa Mohammad NAJJAR		Minister MODAFL odpowiedzialny za ogół programów wojskowych, w tym programów w zakresie pocisków balistycznych.	23.6.2008
24.	Houshang NOBARI		Zaangażowany w kierowanie kompleksem prowadzącym wzbogacanie w Natanz. Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa domagają się, aby Iran zawiesił wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. Dotyczy to wszystkich działań prowadzonych w kompleksie prowadzącym wzbogacanie w Natanz (Kashan). W dniu 27 sierpnia 2006 r. Nobari otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za swoją rolę w skutecznym zarządzaniu i pomyślnej realizacji planu budowy zakładu w Natanz (Kashan).	23.4.2007
25.	Dr Javad RAHIQI	Data ur.: 21.4.1954 r. Miejsce ur.: Mashad	Szef Centrum Technologii Jądrowej AEOI w Isfahanie. Nadzoruje ono zakład konwersji uranu w Isfahanie. Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa domagają się, aby Iran zawiesił wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. Dotyczy to wszystkich prac związanych z konwersją uranu. AEOI nadzoruje program jądrowy Iranu i zostało wymienione w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.4.2007
26.	Abbas RASHIDI		Zaangażowany w prace związane ze wzbogacaniem w Natanz. Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa domagają się, aby Iran zawiesił wszelkie działania związane ze wzbogacaniem. W dniu 27 sierpnia 2006 r. Rashidi otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za zarządzanie i za szczególną rolę w pomyślnym uruchomieniu kaskady 164 wirówek wzbogacających w Natanz.	23.4.2007
27.	Kontradmiral Mohammad SHAFTI RU DSARI		Zastępca dyrektora ds. koordynacji w MODAFL.	23.6.2008
28.	Generał brygady IRGC Ali SHAMSHIRI		Zastępca dyrektora ds. bezpieczeństwa wewnętrznego MODAFL odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracowników i instalacji.	23.6.2008
29.	Abdollah SOLAT SANA		Dyrektor naczelny zakładu konwersji uranu (UCF) w Isfahanie. Jest to zakład, który wytwarza dla zakładu prowadzącego wzbogacanie w Natanz materiał zasilający służący do wzbogacania (UF6). W dniu 27 sierpnia 2006 r. Solat Sana otrzymał z rąk prezydenta Ahmadinedżada specjalne odznaczenie za pełnioną przez siebie rolę.	23.4.2007
30.	Generał brygady IRGC Ahmad VAHIDI		Zastępca szefa MODAFL	23.6.2008

B. Podmioty

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Abzar Boresh Kaveh Co. (ABK Co. Kaveh Cutting Tools Co.)		Uczestniczy w produkcji elementów wirówek	23.6.2008
2.	Aerospace Industries Organisation, AIO	AIO, 28 Shian 5, Lavizan, Teheran	AIO prowadzi nadzór nad wytwarzaniem pocisków w Iranie, w tym nadzoruje Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group oraz Fajr Industrial Group; grupy te zostały wymienione w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006). Szef AIO oraz dwaj inni wyżsi urzędnicy zostali również wymienieni w rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006).	23.4.2007
3.	Armament Industries	Pasdarán Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO (Organizacji Przemysłu Obronnego – <i>Defence Industries Organisation</i>).	23.4.2007
4.	Armed Forces Geographical Organisation		Uważana za dostawcę informacji geoprze-strzennej dla programu w zakresie pocisków balistycznych	23.6.2008
5.	Bank Melli, Melli Bank Iran oraz wszystkie oddziały i filie, w tym: a) Melli Bank plc b) Bank Melli Iran Zao	Ferdowsi Avenue, PO Box 11365-171, Teheran London Wall, 11th floor, Londyn EC2Y 5EA, Zjednoczone Królestwo Nr 9/1, Ulica Maszkowa, Moskwa, 130064, Rosja	Dostarcza lub stara się dostarczać wsparcie finansowe firmom, które są zaangażowane w zakup towarów służących realizacji irańskiego programu jądrowego i programu w zakresie pocisków balistycznych lub zakupują takie towary (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company i DIO). Bank Melli ułatwia działalność Iranu w dziedzinie związanej z technologiami potencjalnie niebezpiecznymi. Ułatwił on wielokrotnie zakup potencjalnie niebezpiecznych materiałów dla irańskich programów jądrowych i programów w zakresie pocisków balistycznych. Świadczył różnorodne usługi finansowe w imieniu podmiotów związanych z irańskim sektorem jądrowym i sektorem zajmującym się pociskami, w tym otwierał akredytywy i prowadził rachunki. Wiele z powyższych przedsiębiorstw zostało wymienionych w rezolucjach RB ONZ nr 1737 i 1747.	23.6.2008
6.	Defence Technology and Science Research Centre (DTSRC) – znane również pod nazwą Educational Research Institute / Moas-sese Amozeh Va Tahgiag-hati (ERI/MAVT Co.)	Pasdarán Av., PO Box 19585/777, Teheran	Odpowiedzialne za badania naukowe i rozwój. Spółka zależna DIO. DTSRC przeprowadza znaczną część transakcji kupna na rzecz DIO.	23.4.2007
7.	Electro Sanam Company (E.S.Co.)		Firma będąca przykrywką dla AIO uczestnicząca w dokonywaniu zakupów w dziedzinie technologii balistycznych.	23.6.2008
8.	Ettehad Technical Group		Firma będąca przykrywką dla AIO uczestnicząca w dokonywaniu zakupów w dziedzinie technologii balistycznych.	23.6.2008
9.	Industrial Factories of Precision-Machinery (IFP) (Instrumentation Factories Plant, Fajr Industrial Group)		Wykorzystywana przez AIO w celu dokonywania zakupów.	23.6.2008
10.	Iran Electronic Industries	P. O. Box 18575-365, Teheran, Iran	Spółka całkowicie zależna MODAFL (i w związku z tym organizacja siostrzana AIO, AvIO i DIO). Jej zadaniem jest produkcja elementów elektronicznych do irańskich systemów broni.	23.6.2008
11.	Siły lotnicze IRGC (IRGC Air Force)		Zarządza irańskimi zasobami pocisków balistycznych krótkiego i dalekiego zasięgu. Dowódca sił lotniczych IRGC został wymieniony w rezolucji RB ONZ nr 1737.	23.6.2008

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
12.	Jaber Ibn Hayan	AEOI-NFPD, P.O. Box: 11365-8486; Teheran, 84, 20th Av. Entehaye Karegar Shomali Street; Teheran	Jaber Ibn Hayan to laboratorium AEOI (Organizacji Energii Jądrowej w Iranie) zaangażowane w działania dotyczące cyklu paliwowego. Mieści się ono w Centrum Badań Jądrowych w Teheranie (TNRC); nie zostało zgłoszone przez Iran przed 2003 r. w ramach umowy dotyczącej zabezpieczeń, mimo że prowadzono w nim działania związane z konwersją.	23.4.2007
13.	Joza Industrial Co.		Firma będąca przykrywką dla AIO zaangażowana w program balistyczny.	23.6.2008
14.	Khatem-ol Anbiya Construction Organisation	Number 221, North Falamak-Zarafshan Intersection, 4th Phase, Shahkrak-E-Ghods, Teheran 14678, Iran	Grupa przedsiębiorstw będąca własnością IRGC. Wykorzystuje zasoby inżynierskie IRGC do prac budowlanych; jest głównym wykonawcą dużych projektów, w tym drążenia tuneli; uważa się, że wspiera irański program jądrowy i program w zakresie pocisków balistycznych.	23.6.2008
15.	Khorasan Metallurgy Industries		Filia Ammunition Industries Group, zależna od DIO, uczestniczy w produkcji elementów wirówek.	23.6.2008
16.	Malek Ashtar University		Związany z ministerstwem obrony, w 2003 r. utworzył w ścisłej współpracy z AIO kierunek kształcenia w dziedzinie pocisków.	23.6.2008
17.	Marine Industries	Pasdarana Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO.	23.4.2007
18.	Mechanic Industries Group		Uczestniczyła w produkcji elementów służących realizacji programu balistycznego.	23.6.2008
19.	Ministerstwo obrony i logistyki sił zbrojnych (MODAFL)	West side of Dabestan Street, Abbas Abad District, Teheran	Odpowiedzialne za badania prowadzone przez Iran w zakresie programów badawczych, programów w dziedzinie rozwoju i produkcji, w tym wspieranie programu jądrowego i programu w zakresie pocisków balistycznych.	23.6.2008
20.	Ministerstwo obrony logistyka eksportu (MODLEX)	P. O. Box 16315-189, Teheran, Iran	Dział MODAFL zajmujący się eksportem, agencja zajmująca się eksportem gotowych broni w transakcjach międzypaństwowych. Na mocy rezolucji RB ONZ nr 1747 (2007) MODLEX nie powinien prowadzić działalności handlowej.	23.6.2008
21.	3M Mizan Machinery Manufacturing		Firma będąca przykrywką dla AIO uczestnicząca w dokonywaniu zakupów w dziedzinie technologii balistycznych.	23.6.2008
22.	Nuclear Fuel Production and Procurement Company - NFPC (przedsiębiorstwo zajmujące się wytwarzaniem i pozyskiwaniem paliwa jądrowego)	AEOI-NFPD, P.O. Box: 11365-8486, Teheran/Iran	Oddział AEOI odpowiedzialny za wytwarzanie paliwa jądrowego (NFPD); zajmuje się badaniami i rozwojem w dziedzinie jądrowego cyklu paliwowego, w tym badaniami uranu, jego wydobyciem, obróbką rudy, konwersją oraz gospodarką odpadami jądrowymi. NFPC jest następcą NFPD, oddziału AEOI, który zajmuje się badaniami i rozwojem w dziedzinie jądrowego cyklu paliwowego, w tym konwersją i wzbogacaniem.	23.4.2007
23.	Parchin Chemical Industries		Zajmowała się technikami napędu w ramach irańskiego programu balistycznego.	23.6.2008
24.	Pishgam (Pioneer) Energy Industries Company		Uczestniczyła w budowie zakładu konwersji uranu w Isfahanie.	23.6.2008
25.	Safety Equipment Procurement		Firma będąca przykrywką dla AIO zaangażowana w program balistyczny.	23.6.2008
26.	Special Industries Group	Pasdarana Av., PO Box 19585/777, Teheran	Spółka zależna DIO.	23.4.2007

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
27.	State Purchasing Organisation (SPO)		SPO prawdopodobnie ułatwia import kompletnego uzbrojenia. Jest prawdopodobnie spółką zależną MODAFL.	23.6.2008
28.	TAMAS Company		TAMAS jest firmą zaangażowaną w działania związane ze wzbogacaniem, których zawieszenia przez Iran domaga się Rada MAEA oraz Rada Bezpieczeństwa. TAMAS jest organem nadrzędnym, poniżej którego ustanowiono cztery spółki zależne, w tym jedną zajmującą się ekstrakcją uranu w celu koncentracji oraz inną, odpowiedzialną za przetwarzanie uranu, jego wzbogacanie i odpady.	23.4.2007

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/480/WPZiB**z dnia 23 czerwca 2008 r.****zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2005/190/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 marca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/190/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 14 kwietnia 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/304/WPZiB zmieniające i przedłużające do dnia 30 czerwca 2008 r. wspólne działanie 2005/190/WPZiB.
- (3) Wspólne działanie 2005/190/WPZiB powinno zostać ponownie przedłużone do dnia 30 czerwca 2009 r.
- (4) Należy przewidzieć nową kwotę referencyjną na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.
- (5) Misja wykonuje swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu w kontekście bezpieczeństwa i zaszkodzić realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonych w art. 11 Traktatu,

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2005/190/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją na okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. wynosi 7 200 000 EUR.”;

- 2) artykuł 14 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wspólne działanie wygasa w dniu 30 czerwca 2009 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 37. Wspólne działanie ostatnio zmienione wspólnym działaniem 2008/304/WPZiB (Dz.U. L 105 z 15.4.2008, s. 10).

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/481/WPZiB**z dnia 23 czerwca 2008 r.****zmieniające wspólne działanie 2008/131/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/131/WPZiB ⁽¹⁾ przedłużające mandat Francesca Vendrella jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie do dnia 31 maja 2008 r., a w dniu 26 maja 2008 r. przyjęła wspólne działanie 2008/391/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające jego mandat do dnia 30 czerwca 2008 r.
- (2) Francesc Vendrell poinformował Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, że może nadal pełnić obowiązki Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) do dnia 31 sierpnia 2008 r. Jego mandat jako SPUE powinien zostać ponownie przedłużony do tej daty. Rada ma zamiar mianować nowego SPUE na dalszy okres – do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) W art. 5 ust. 1 wspólnego działania 2008/131/WPZiB zmienionego wspólnym działaniem 2008/391/WPZiB przewidziano finansową kwotę odniesienia w wysokości 975 000 EUR na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE do dnia 30 czerwca 2008 r. Tę finansową kwotę odniesienia należy zwiększyć o 678 000 EUR w celu pokrycia wydatków związanych z okresem pozostającym do końca mandatu SPUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Zmiany**

We wspólnym działaniu 2008/131/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Francesca Vendrella jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2008 r.”;

2) artykuł 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r. wynosi 1 653 000 EUR.”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3**Publikacja**Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 27.5.2008, s. 52.

DECYZJA RADY 2008/482/WPZiB**z dnia 23 czerwca 2008 r.****zmieniająca decyzję 2008/134/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/797/WPZiB z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2 w związku z art. 23 ust. 2 tiret drugie Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB ustanawiające na okres trzech lat Misję Policyjną Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS). Faza operacyjna EUPOL COPPS rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 2006 r.
- (2) W dniu 18 lutego 2008 r. Rada przyjęła decyzję 2008/134/WPZiB wykonującą wspólne działanie 2005/797/WPZiB ustanawiające na okres trzech lat Misję Policyjną Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽²⁾, która ustanowiła finansową kwotę referencyjną na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS, poniesionych w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (3) Należy zwiększyć finansową kwotę referencyjną na wydatki związane z EUPOL COPPS, aby umożliwić wzmożenie jej działań,

Artykuł 1

Artykuł 1 decyzji 2008/134/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z Misją Policyjną Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. wynosi 6 000 000 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/806/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 50).

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 38.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2008/269/WE z dnia 19 marca 2008 r. zmieniającej decyzję 2001/618/WE w celu włączenia francuskich departamentów Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Morbihan i Nord do wykazu regionów wolnych od choroby Aujeszky'ego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 85 z dnia 27 marca 2008 r.)

Publikację decyzji Komisji 2008/269/WE należy uważać za nieważną i niebyłą.

Sprostowanie do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 37 z dnia 13 lutego 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 31, s. 127)

1. Strona 127, motyw 5 zdanie trzecie:

zamiast: „(...) polibromowego difenyłu i polibromowego eteru fenyłowego (...)”,

powinno być: „(...) polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenyłowych (...)”.

2. Strona 128, motyw 10 zdanie drugie:

zamiast: „(...) oraz ich zastąpienie przez bardziej przyjazne dla środowiska alternatywy, (...)”,

powinno być: „(...) oraz ich zastąpienie przez substancje bardziej przyjazne dla środowiska, (...)”.

3. Strona 129, art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze:

zamiast: „(...) polibromowego difenyłu lub polibromowego eteru fenyłowego.”,

powinno być: „(...) polibromowanych bifenyli ani polibromowanych eterów difenyłowych.”.

4. Strona 129, art. 4 ust. 3:

zamiast: „(...) i zastąpieniu ich przez alternatywy bardziej (...)”,

powinno być: „(...) i zastąpieniu ich przez substancje bardziej (...)”.

5. Strona 131, treść załącznika zastępuje się załącznikiem w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK

Zastosowanie ołowiu, rtęci, kadmu i sześciowartościowego chromu, które są zwolnione z wymogów przepisów art. 4 ust. 1

1. Rtęć w kompaktowych lampach fluorescencyjnych w ilości nieprzekraczającej 5 mg na lampę.
2. Rtęć w prostych lampach fluorescencyjnych ogólnego zastosowania w ilościach nieprzekraczających na jedną lampę:
 - z luminoforem halofosforanowym 10 mg,
 - z luminoforem trójpasnowym o normalnym okresie żywotności 5 mg,
 - z luminoforem trójpasnowym o wydłużonym okresie żywotności 8 mg.
3. Rtęć w prostych lampach fluorescencyjnych wykorzystywanych w specjalnych celach.
4. Rtęć w innych lampach niewymienionych w niniejszym załączniku.
5. Ołów w szkle katodowych lamp elektronowych, w elektronicznych komponentach i lampach fluorescencyjnych.
6. Ołów jako pierwiastek stopowy w stali zawierającej do 0,35 % ołowiu wagowo, w aluminium zawierającym do 0,4 % ołowiu wagowo oraz jako stop miedzi zawierający do 4 % ołowiu wagowo.
7. — Ołów w typach stopów lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia (tj. cynowo-ołowiowe stopy lutownicze zawierające więcej niż 85 % ołowiu),
 - ołów w stopach lutowniczych serwerów, pamięci i systemów układu pamięci (zwolnienie udzielone do 2010 r.),
 - ołów w stopach lutowniczych infrastruktury sieci urządzeń przełączających, sygnalizujących, transmitujących, a także sieci zarządzania telekomunikacją,
 - ołów w elektronicznych częściach ceramicznych (np. urządzenia piezoelektryczne).

8. Kadmowanie, z wyjątkiem zastosowań zakazanych na mocy dyrektywy 91/338/EWG ⁽¹⁾ zmieniającej dyrektywę 76/769/EWG ⁽²⁾ odnoszącą się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych.
9. Sześciowartościowy chrom jako środek antykorozyjny stosowany w stali węglowej systemów chłodzących używanych w chłodziarkach absorpcyjnych.
10. W ramach procedury określonej w art. 7 ust. 2 Komisja oceni zastosowanie:
 - eteru dekabromodifenyłowego,
 - rtęci w prostych lampach fluorescencyjnych wykorzystywanych w specjalnych celach,
 - ołowiu w stopach lutowniczych serwerów, pamięci i systemów układu pamięci, ołów w stopach lutowniczych infrastruktury sieci urządzeń przełączających, sygnalizujących, transmitujących, a także sieci zarządzania telekomunikacją (w celu wyznaczenia ściśle określonych terminów w odniesieniu do niniejszego zwolnienia), i
 - żarówek,jako kwestię priorytetową w celu niezwłocznego ustalenia, czy niniejsze pozycje mają być odpowiednio zmienione.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 12.7.1991, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201.
